

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 14/2003 - 39 pàgines

Sessió ordinària del dia 18 de novembre del 2003

El dia 18 de novembre del 2003, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 51/2003, que és el següent:

1- Elecció d'un membre, per cobrir una vacant en la Comissió Permanent del Consell General.

2- Elecció de tres membres per cobrir les vacants en la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

**3- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sr. Patrick García Ricart

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports, i Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari
de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Abans de començar amb l'ordre del dia previst procedirem al jurament o promesa d'acatament de la Constitució de les Sres. Olga Areny Sánchez i Maïtena Manciet Fouchier que s'han incorporat com a conselleres generals en substitució dels Srs. Miquel Alís Font i Antoni Martí Petit, respectivament.

Permeteu que ens retirem uns moments per revestir-nos amb els abillaments tradicionals.

(Surten de la Sala)

(Els Srs. síndics es reincorporen a la presidència)

Vos, Sra. Olga Areny Sánchez, que heu estat elegida consellera general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

La Sra. Olga Areny:

Ho prometo.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu, bona andorrana sereu.

Felicitats.

(Se senten aplaudiments)

Sra. Maïtena Manciet, si us plau.

Vós, Sra. Maïtena Manciet Fouchier, que heu estat elegida consellera general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

La Sra. Maïtena Manciet:

Sí.

El Sr. síndic general:

Si així ho feu, bona andorrana sereu.

Per molts anys, felicitats.

(Se senten aplaudiments)

Si ens permeteu, ens retirarem novament uns moments.

(Surten de la Sala)

(Els Srs. síndics es reincorporen a la presidència).

Bé, doncs, passarem a l'ordre del dia amb el primer punt.

1- Elecció d'un membre, per cobrir una vacant en la Comissió Permanent del Consell General.

Sr. secretari si voleu llegir la candidatura si us plau.

El Sr. Marcel Llovera:

La candidatura la forma el M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Alguna intervenció?

Bé, doncs, havent-se presentat una única candidatura consensuada per tots els grups parlamentaris i no havent-se presentat objeccions a la mateixa, s'entén, doncs, que el candidat queda elegit per unanimitat?

Doncs, queda elegit.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Elecció de tres membres per cobrir les vacants en la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

Sr. secretari si voleu llegir la candidatura, si us plau.

El Sr. Marcel Llovera:

La candidatura la forma el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, com a membre titular; el M. I. Sr. Jordi Daban Alsina, com a membre suplent; el M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle, com a membre suplent, de manera que la delegació quedarà formada de la manera següent: Clara Pintat Rossell, cap de delegació i membre titular; Jaume Bartumeu Cassany, membre titular; Jordi Daban Alsina, membre suplent i Josep Ribera Ambatlle, membre suplent.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies.

Alguna intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap intervenció i havent-se presentat també una única candidatura consensuada per tots els grups parlamentaris, i no havent-se presentat objeccions a la mateixa s'entén que els candidats queden elegits per unanimitat?

Doncs, queden elegits.

Passem, doncs, al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Preguntes al Govern amb resposta oral. (segons llistat annex)

Abans de passar a la primera pregunta, només dir que s'ha afegit al llistat que s'està distribuint en aquests moments, dos preguntes de caràcter urgent, admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i que figuren en el primer lloc d'aquest llistat.

Passem, doncs, a la primera pregunta amb declaració d'urgència.

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2003, relativa als criteris que segueix STA en relació als serveis complementaris, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 1174-A i publicada en el Butlletí número 52/03 del 17 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Havent constatat que, dels serveis complementaris que ofereix el Servei de Telecomunicacions d'Andorra, alguns -com per exemple la facturació detallada- l'usuari els ha de sol·licitar expressament, i en canvi d'altres -com per exemple la bústia de veu en telèfons fixes- els rep sense haver-los sol·licitat, pregunto: quins criteris segueix el Servei de Telecomunicacions d'Andorra a l'hora de determinar si ofereix a l'usuari els serveis complementaris o si els hi imposa sense previ avís?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Per definir els seus serveis, l'STA segueix dues vies. La principal és la via estadística: diguéssim que es demanen -a través d'estadístiques mitjançant estudis de mercat o focus grups- les demandes als nostres clients de quins serien els serveis que els hi agradaria trobar a dintre de l'STA. Això és el principal; i, després el secundari, és l'efecte de mimitisme entre els altres operadors europeus que, en aquest cas, són tots els operadors europeus en el nostre entorn, als productes que poden oferir al mercat i als seus clients.

Pel que fa als exemples concrets, cal remarcar que no és correcte el que afirma vostè en el cas de la facturació detallada, ja que actualment es dóna sense demanda prèvia, a tots els contractes de mobilitat empresa, via paper, internet o cd-rom, i a tota la totalitat dels contractes de línia avançada, els quals signifiquen un 22% del total.

En un futur molt proper la consulta de facturació detallada serà accessible, també, de manera automàtica al total dels clients de l'STA mitjançant internet gràcies a la remodelació total dels sistemes d'informació de la parapública que està a punt de finalitzar-se, que vaig presentar en una compareixença pública davant de la Comissió d'Ordenament del Territori.

Si ens referim al cas de la bústia de veu per telefonia fixa, val a dir que és un servei que es dóna a la pràctica totalitat dels països de la Unió Europea.

De fet, l'STA ja ho tenia en projecte des de fa més de dos anys i per problemes amb el subministrador contractant, no havia pogut encara comercialitzar-lo.

És important subratllar que a diferència dels països veïns que van llençar sense possibilitat d'activació i desactivació per part de l'usuari, l'STA no el va voler oferir fins que aquesta primícia no es complís per donar el control total a l'usuari.

Una vegada que l'STA defineix el requeriment d'un producte -en aquest cas, la línia bàsica i avançada de telefonia fixa- podria triar entre donar-lo solament als nous contractants, o fer-lo de manera retroactiva a la totalitat dels usuaris.

L'activació massiva de serveis s'ha fet anteriorment en moltes ocasions, com en el cas

de missatges curts, la bústia de veu, els desviaments de trucada, el *roming*, etc, al 100% dels clients de mobiland de l'STA.

L'objectiu ha estat sempre, i serà mantenir l'equitat entre les prestacions que reben els nous i antics contractants, tenint en compte que la totalitat dels serveis citats són gratuïts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals voleu replicar?

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De tota manera, el primer punt, que és la factura detallada, el que em dieu, encara hi haurà un 78% de la clientela que no la rebrà, i aquest és un assumpte delicat -el de la facturació detallada- perquè s'ha de remarcar que STA, almenys pels andorrans, deveu ser l'únic proveïdor que ens factureu a final de mes un global, però que, és clar, a cada servei que se'ns... evidentment, no ens fareu un albarà o un tiquet per cada trucada. Però, precisament per això, nosaltres considerem que tindríeu l'obligació no de permetre la consulta sinó de facturar a tothom, de manera detallada, els serveis que se li cobren perquè no ha tingut ocasió abans de veure cap comprovant... no sé si m'explico bé: quan qualsevol proveïdor li serveix dos, tres, cinc, vint vegades al mes, doncs, es dona un albarà i, per tant, tenim un comprovant. STA ens dona un global a finals de mes, i si volem conèixer el detall, -que hi tenim tot el dret els clients-, de moment hem de pagar la factura detallada. Em dieu que tindrem accés a consulta, però, jo, com a repregunta després us demanaré si tenim, no només consulta sinó possibilitat d'obtenir tots, el 100% dels usuaris i a més gratuïta, la factura detallada.

Pel que fa a la bústia de veu en telèfons fixes, jo us he fet la pregunta perquè estic segur que a mi, com a vós i a molta gent, us han fet el comentari d'alguns inconvenients que ens hem trobat en aquest servei. Entre d'altres, sí, tu el tens gratuït, però aquell que telefona, automàticament com a bústia despenja, tu pagues, i això abans no passava.

Segona, al tercer truc de telèfon es torna a penjar. Vol dir que no tens temps d'arribar-hi.

Com a principi general, el que jo els hi vull dir, i el sentit de la pregunta, és que pensem que la política comercial hauria d'anar destinada, com va moltes vegades per part de l'STA, a oferir serveis i que el client, en tot cas, hagi de fer el pas per demanar-lo però, no el pas per donar-se de baixa quan un bon dia s'ha trobat un servei que ni l'havia demanat, ni el necessita.

Això pel que fa a la rèplica. I, si se'm permet la repregunta...

El Sr. síndic general:

Sí. I, en tot cas després la repregunta.

Sr. ministre d'Ordenament Territorial té la paraula per la dúplica.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, pel moment amb tot el que concerneix a la facturació detallada, com vostè sap, ho vam explicar almenys durant la compareixença, com li he dit abans, la compareixença a la comissió.

L'STA està fent un gran esforç d'inversió sobre els canvis dels seus sistemes d'informació.

Un dels grans projectes que hi ha hagut durant aquests dos últims anys ha estat el de tirar endavant el programa "fluor", un programa que, -dit passant-, ens ha suposat una despesa de més de 4.500.000 euros i que, actualment, està a punt de ficar-se en marxa. Quan li dic a punt, és que amb els pròxims quinze dies comencen les proves, ja, de funcionament.

Actualment, i amb el que teníem sobre els sistemes d'informació i de facturació de l'STA ens era molt difícil de donar a la totalitat dels nostres clients les factures detallades. Vol dir que, teníem de refer tota una part manualment de les factures detallades i, sobretot, amb les línies bàsiques.

Actualment, amb aquest nou sistema que fiquem en marxa, tot això és molt més fàcil perquè sobretot aquest programa informàtic, aquests sistemes d'informació van encarats perquè amb un sol nom de client, o amb un número de telèfon nosaltres podem treure les llistes més detallades possibles. I, aquestes llistes... diguéssim que el sistema de la facturació detallada no és que vostè la tingui de demanar sinó que a partir d'un proper... podríem dir a principis d'any serà vostè que si no la vol rebre, tindrà de demanar a l'STA que

no li enviïn, sinó sortiran automàticament. Això és pel que és la facturació detallada.

Pel que és la bústia de veu, només dir-li que... jo també he rebut queixes, és veritat. És veritat, i no ens tenim perquè amagar... he rebut queixes de gent.

Miri! Les queixes que nosaltres hem rebut a STA són del 4% del total de les línies bàsiques que són aproximadament... hi ha unes 23.000 bústies que això representa, aproximadament, unes 900 desactivacions. Vol dir que, en aquest moment, STA ha fet unes 900 desactivacions de bústia. Vol dir que aquest percentatge és molt baix.

Jo, miri, defensaré la bústia perquè quan vostè té un telèfon mòbil, la gent s'acostuma cada vegada més, i si vostè mira les últimes tecnologies amb telèfons, ja no dels últims anys però sí de fa cinc o sis anys, quan va a una botiga a comprar un telèfon, avui dia quasi tots aquests telèfons fixes ja porten una bústia incorporada.

Per què s'ha triat? Doncs, per una demanda. Perquè, francament, hi ha una demanda de la gent de tenir una bústia.

Pel que diu vostè, que al tercer to salta -diguéssim- el contestador, i que aquest temps és una mica curt, té tota la raó. És veritat. No és al tercer, és al quart. Nosaltres això sí que ho podem canviar, i podem fer que el contestador salti, doncs, molt més tard. Això permet més la facilitat de la gent, doncs, que tenen dificultats per caminar, o altres, de poder arribar al telèfon.

Això és pel que vostè em demanava sobre la bústia de veu.

Moltes gràcies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí. Passem a l'apartat de repreguntes.

Sr. Francesc Casals teniu la paraula per formular la repregunta.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Tornant, primer, sobre aquest últim apartat, el concepte de servei públic, jo entenc que és facilitar la vida de la gent, oferint-los els serveis, i si els vol ja els demanarem, i no que hagin de fer el pas de donar-se de baixa, simplement

això. Ara, que després, tècnicament, es pot millorar... m'imagino que sí, i a més tampoc és el meu ofici, i no ho conec però m'imagino que sí. No em queixo de la qualitat del servei, eh? en aquest cas.

Però, la meua repregunta fa referència a la facturació, si ho he entès bé -potser em direu que us faig repetir el que ja heu dit- però, m'agradaria que es confirmés. Si ho he entès bé, a partir d'algun moment de l'any que ve tots els usuaris rebrem gratuïtament la factura detallada?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La contesta és sí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta passarem a la número 2.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2003, relativa a les analítiques de dioxines i furans en mostres de cendres i escòries, amb declaració d'urgència.

Aquesta fou registrada amb el número 1175-A i publicada en el Butlletí número 52/03 del 17 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Eric Jover, en l'informe intítulat "Estudi del contingut en matrius biològiques d'Andorra", de data 10 de juliol de 2002, recomanava la realització de més analítiques de

dioxines i furans en mostres de cendres i escòries provinents del vell forn incinerador. En aquest informe s'annexaven diferents butlletins d'anàlisi de contaminació per dioxines i furans, entre els quals els de dues mostres de cendres i escòries.

El dia 23 de gener de 2003, en la compareixença pública de les M. I. Sres. Ministres d'Agricultura i Medi Ambient i de Salut i Benestar per informar les Comissions Legislatives d'Economia, i de Sanitat i Medi Ambient sobre els efectes de la contaminació del forn incinerador, la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient, preguntada al respecte, va manifestar que ja s'estaven realitzant les analítiques de dioxines i furans en mostres de cendres i escòries, però que no es disposava encara dels resultats.

En la sessió del Ple del Consell General de control a Govern celebrada el dia 22 de maig, vaig tenir ocasió de preguntar novament a la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient sobre les analítiques esmentades, responent-me en aquella ocasió que no podia confirmar si el Govern ja disposava dels butlletins d'anàlisi corresponents a les analítiques de cendres i escòries, però que podia assegurar que no disposava encara de l'informe en relació a les mateixes.

L'endemà, d'acord amb les disposicions de l'article 5 del Reglament del Consell General, vaig sol·licitar que el Govern, en el millor termini, em facilités còpia dels butlletins d'anàlisi de la contaminació per dioxines i furans de les mostres de cendres i escòries que obrin en el seu poder i que tan bon punt disposés de l'informe definitiu també em lliurés còpia.

El dia 10 de setembre, prop de quatre mesos després d'haver fet la demanda de documentació, el Govern em va fer arribar la mateixa còpia dels butlletins d'anàlisi de dioxines i furans en dues mostres de cendres i escòries que ja s'annexaven en l'informe del Sr. Eric Jover, de data 10 de juliol de 2002.

El dia 8 d'octubre, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la Resolució de la Sindicatura, de data 9 de gener de 2003, complementant les previsions de l'article 5 del Reglament del Consell General, vaig sol·licitar al M. I. Sr. Síndic General que requerís el Govern a trametre'm la documentació que havia demanat el dia 23 de maig o que informés dels motius

pels quals no podia donar curs a aquella demanda d'informació.

Passat més d'un mes sense haver rebut cap resposta de Govern, per escrit de data 10 de novembre vaig sol·licitar novament al Sr. síndic que requerís el Govern a complir el Reglament del Consell General i, per tant, a trametre'm de forma immediata la documentació que havia sol·licitat el dia 23 de maig o que informés dels motius pels quals no podia donar curs a aquella demanda d'informació.

El dia 13 de novembre, vaig rebre una còpia de l'informe realitzat per l'empresa EMGRISA sobre l'anàlisi de contaminants en mostres de sòls, sediments i cendres a la zona de Juberrí, que havia sol·licitat a l'empara de l'article 5 del Reglament del Consell General el dia 4 de novembre.

Finalment, també el dia 13 de novembre, vaig rebre còpia de la carta de la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient, de data 12 de novembre, en la que reconeix que no s'havien fet les analítiques fins que es van encomanar a l'empresa EMGRISA. En la mateixa carta s'explica que el Govern va proposar la realització del treball el dia 10 de juny de 2003 i va acordar l'adjudicació el dia 2 de juliol de 2003.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: per quins motius la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient va faltar a la veritat el dia 23 de gener de 2003 en la seva compareixença pública davant les Comissions Legislatives d'Economia i de Sanitat i Medi Ambient i el dia 22 de maig de 2003 davant el Ple del Consell General?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

De motius no n'hi ha cap. Però, com li vaig respondre per escrit fa sis dies, procediré a fer lectura de la resposta que li vam trametre el passat 12 de novembre.

El 29 de juliol del 2002 es va efectuar un mostreig a la sortida de la xemeneia de l'antic forn incinerador amb l'objectiu d'analitzar la

concentració de dioxines i furans emesos per aquesta instal·lació.

El mateix dia el responsable tècnic va agafar una mostra de cendres generades per l'electrofiltre. Aquesta mostra va ser traslladada al laboratori de dioxines del "*Consejo Superior de Investigaciones Científicas*" i conservada adequadament a l'espera de valorar la necessitat d'analitzar-la.

El 21 d'octubre del 2002, l'informe sobre les dioxines a Andorra, propostes d'actuació per a la protecció de la salut i el medi ambient signat per experts i per tècnics de l'Administració va proposar un pla d'actuació que incloïa uns plans de vigilància que no proposaven analitzar cendres.

El ministeri va decidir, d'acord amb l'opinió dels experts, posposar la realització de les anàlisis. En canvi, el 23 de gener del 2003 el dictamen elaborat pels experts va preveure realitzar un estudi de l'abocador de Juberrí. Per aquest motiu, la proposta de mostreig i anàlisi de sòl a la zona de Juberrí realitzada per l'empresa EMGRISA el 10 de juny del 2003 i aprovada pel Govern el 2 de juliol del 2003 sí que inclou una anàlisi detallada de les cendres i escòries de l'abocador, que fem arribar al M. I. Sr. Esteve López d'acord amb la demanda formulada en data 4 de novembre de 2003.

Sóc conscient que diverses afirmacions meves de caire excessivament tècnic han creat una situació d'incertesa involuntària.

Per tant, li agrairia que amb aquesta informació -que és l'única de la que disposem- quedi resolta aquesta qüestió.

Amb aquesta resposta, per part meva, quedava resolta la qüestió... jo no faltó a la veritat Sr. López, en tot cas, m'equivoco...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

La resposta que m'ha donat, Sra. ministra, doncs, és, com vostè diu, la mateixa que consta en la carta que m'ha fet arribar el dia 12 de novembre.

Jo li vull recordar que no és la primera vegada que vostè ha de respondre a preguntes que formulem sobre manifestacions que ha efectuat.

Li recordo que el meu company, el conseller Francesc Casals, el dia 24 d'octubre de l'any passat ja li va fer una pregunta també per via d'urgència, relativa a les afirmacions que havia fet davant de la Comissió Legislativa d'Economia en relació als resultats tranquil·litzadors en dos controls fets encara de la qualitat, i que uns mesos més tard el meu company, també, el Sr. Jaume Bartumeu el dia 18 de desembre li va fer una altra pregunta relativa als motius pels quals el Govern va amagar la informació sobre les dades de contaminació en la resposta a una pregunta que s'havia fet en la sessió del Consell del dia 12 de setembre del 2002.

Miri! Nosaltres el que constatem, malauradament, és que existeix una manca total de transparència per part del Govern especialment en els temes que fan referència al forn incinerador.

Pensem també que hi ha una voluntat deliberada de dificultar el control a l'acció política del Govern que d'acord amb l'article 50 de la Constitució correspon al Consell General.

Miri, Sra. ministra! Jo puc entendre que vostè s'equivoqui. Tots som humans i tots ens podem equivocar, per tant, ho entenc perfectament. Ara, jo, aquesta demanda d'informació Sra. ministra, li vaig fer el dia 23 de maig. El que no puc entendre és que per donar-me aquesta resposta, que s'havia equivocat, hagi hagut de trigar sis mesos... és aquí on no puc compartir la seva excusa. Si vostè m'hagués dit això, dos o tres o una setmana després de què jo vaig formular la demanda d'informació, i hagués dit: "Miri, Sr. López, això no és així. Aquest informe no s'ha demanat i en demanarem un altre", doncs, aquesta excusa seria vàlida. Ara, fer-me esperar sis mesos per dir-me finalment que aquestes analítiques no s'havien fet, i que allò que vostè va dir a la comissió és un error és una qüestió que, la veritat, no la puc entendre.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol duplicar?

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

No tinc res a dir, Sr. síndic, moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, voldria fer dues repreguntes...

El Sr. síndic general:

Primer es fa una i després...

El Sr. Esteve López:

Sí, primer en farem una i després una altra.

La primera repregunta fa referència a aquesta mostra de cendres generades per l'electrofiltre que segons diu vostè, en la seva carta del dia 12 de novembre, està conservada adequadament a l'espera de valorar la necessitat d'analitzar-la.

La repregunta és: creu el Govern que val la pena, que és necessari, procedir a aquesta analítica d'aquesta mostra de cendra generada per l'electrofiltre del forn?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern, en tot cas, quan pren una decisió i sobretot quan és una decisió de caire tan tècnic, respecto molt el parer dels experts, per tant jo no li puc respondre en aquest moment a aquesta pregunta i, en tot cas, procediré a demanar als experts. Si els experts fins ara no ho han cregut convenient, doncs, deu ser per alguna cosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Havíeu demanat per fer una altra repregunta.

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Perdó, en faré una altra encara.

Sra. ministra no l'he entès bé. És a dir, no he entès bé la seva resposta.

Vostè em diu que tenen una mostra de les cendres generades per l'electrofiltre del forn incinerador i que encara no saben, estan a l'espera de saber si els experts els hi recomanen de fer aquesta analítica, o no.

És a dir que, per tant, no hi ha cap decisió presa al respecte. És això el que vostè em respon?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. López m'està fent una pregunta de caire excessivament tècnic que jo en aquest moment no li puc donar resposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López ha demanat una altra repregunta, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Procuraré que aquesta no sigui d'aquest caire tan excessivament tècnic, encara que... no sé...

Miri! Jo, el que li volia preguntar és que vist l'estudi de l'empresa EMGRISA sobre la zona de Juberri, -és a dir, on es demostra de què hi ha hagut unes certes afectacions de contaminació tant als voltants de l'abocador com a sediments que han pogut arrossegar els torrents-, la pregunta que li faria és: el Govern considera convenient realitzar altres estudis per determinar la contaminació a les zones on hi ha els altres abocadors d'escòries i cendres d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas, la decisió del Govern va directament relacionada amb la decisió, doncs, que prenen

els experts en aquest sentit i, evidentment, doncs, estic esperant... espero aquests estudis... No sé si la resposta que li estic donant en aquest moment, doncs, és la correcta però, entenc que hauria de ser aquesta.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta passarem a la número 3.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 d'octubre del 2003, relativa a la creació d'un "Centre de Recerca d'Afers Exteriors".

Fou registrada amb el número 961-A i publicada en el Butlletí número 44/2003 del 8 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

L'exposaré tot i preguntant fins allà on sigui possible que això no correspongui també a una pregunta excessivament tècnica perquè aleshores també no se'ns podrà contestar perquè no hi haurà els tècnics aquí, no?

Per tant, confiant que aquest centre hagi estat promogut des de l'opció política del Govern i no des dels informes dels tècnics, la pregunta està motivada pel fet que no pas en les rodes de premsa setmanals dels dijous que seguim amb assiduïtat per anant-nos informant de l'activitat del Govern perquè és un dels únics llocs on podem assabentar-nos del que passa, doncs, en aquest cas no ha calgut fer-ho escoltant una roda de premsa, sinó llegint la premsa en general, alguns comentaris deien que s'hauria creat un Centre de Recerca d'Afers Exteriors.

Com sigui que com deia en la pregunta no hem trobat en el pressupost d'enguany, o no hem sabut trobar -potser ara se'ns dirà que tècnicament no hem mirat prou bé...- doncs, una assignació pressupostària al respecte, demanem si és veritat que s'ha creat aquest centre, i si és cert, quina dotació econòmica té i

amb càrrec a quin programa o capítol pressupostari s'ha creat.

És la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

El Ministeri d'Afers Exteriors organitza, quan escau, conferències i recerca sobre temes d'afers exteriors, així com diverses publicacions.

S'ha cregut convenient que hi hagi una coordinació intersectorial més intensa d'aquestes activitats de la mà del Sr. Pere Roquet, ajudat per altres persones que treballen en el ministeri.

En aquest sentit les sigles CRAE (Centre de Recerca d'Afers Exteriors) donen cobertura de coordinació per a aquest tipus d'activitats sense que hi hagi cap estructura complexa de nova creació.

El ministeri per a l'any 2003 organitza les activitats descrites amb els pressupostos que els hi són destinades en els diferents projectes. Per al 2004 això continuarà sent així a la variant que les tasques de coordinació que exerceix el Sr. Roquet, responsable de l'ACTP, ja s'esmenten en el Projecte de pressupost en la menció CTP CRAE, on s'indica que entre les seves tasques hi ha la d'estructurar un marc de treball per a la recerca en afers internacionals.

Si aquestes activitats vinguessin a desenvolupar-se es plantejaria en un futur donar un marc més complex de coordinació, cosa que de moment no sembla encara adient.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí.

Em sembla que la resposta és tan tècnica que m'ha costat entendre.

A veure...! Jo preguntava si s'havia creat un centre. Si he entès bé el ministre em diu que no s'ha creat un centre. Em confirma que m'ho havia mirat bé al pressupost, que al pressupost 2003 no hi ha res d'això, i em diu quin és el funcionari que està coordinant alguna d'aquestes tasques.

Em diu, també, que el pressupost 2004 que com tothom sap va ser presentat al Consell General amb posterioritat a què jo formulés aquesta pregunta, sí que hi ha una referència que ja hem vist a CTP CRAE, però és clar, a la contesta no se m'ha dit si s'ha creat aquest centre de recerca que suposo que deu ser això del CRAE, no?

Per tant, el que jo pregunto és si s'ha creat o no s'ha creat el CRAE, perquè és clar, si s'ha posat al pressupost aquesta referència hi hauria d'haver algun decret o algun acord de Govern que digués que es crea aquest centre.

És el que preguntava i és el que no he entès que se m'hagi contestat.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per duplicar.

El Sr. Juli Minoves:

Sí.

De moment CRAE seria una apel·lació dins de l'organigrama del ministeri que cobriria aquesta coordinació de conferències i recerca en temes d'Afers Exteriors, i l'any que ve se li acabaria de donar una estructura, doncs, més adient a les activitats que podria fer, però, sempre vigilant de no crear grans estructures per coses que de moment no les necessitem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És la pregunta Sr. síndic.

S'ha creat o no s'ha creat?

El Sr. síndic general:

Sí, té la paraula per contestar el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No s'ha fet un decret, Sr. Bartumeu, -i ja ho sap vostè, sinó, l'hagués vist, segurament, en el Butlletí- però, la reestructuració interna d'un ministeri es pot fer mentre no es decreti de la forma que el ministre cregui convenient. El Govern n'era coneixedor.

I, d'aquesta manera, amb el nou pressupost que li asseguro que no vam incloure la partida CRAE després que vostè fes la pregunta... -ja hi era abans. El pressupost es treballa molt abans, com pot imaginar, i com vostè sap perquè ha estat ministre de Finances-, no ha estat perquè vostè preguntés que ho hem ficat per a l'any que ve, evidentment que no, semblava que algú podia interpretar-ho així, no que ho hagi suggerit vostè.

Per tant, si des del punt de vista jurídic i des del desenvolupament que pugui tenir ja requereix que es faci un decret per crear-lo, formalment el farem, però és una estructuració interna d'unes persones que ja estan treballant per l'Administració, i se'ls hi dóna una designació provisional mentre no es decreti.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa a la situació de retard d'Andorra pel que fa a les noves tecnologies detectada en l'informe de l'ONU.

Fou registrada amb el número 1130-A i publicada en el Butlletí número 51/03 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal.

Sr. Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El 5 de novembre proppassat podíem llegir al Diari d'Andorra que un informe de l'ONU constata el retard d'Andorra en les noves tecnologies, evidenciant-se que Andorra ocupava les darreres places entre els països europeus pel que fa als serveis públics i infraestructures en noves tecnologies de la informació i la comunicació.

El retard no era únicament amb altres països de la Comunitat Europea sinó que Andorra es situava per sota fins i tot d'altres micro-estats del continent.

El referit informe de l'Organització de les Nacions Unides semblaria que ha provocat un cert revulsiu en el departament de la societat de la informació, el departament d'informàtica i el Servei de Telecomunicacions d'Andorra ja que d'immediat al dia següent sortien al pas amb un comunicat que donava dades reals i objectives -segons els referits organismes estatals-, les quals s'autoqualificaven pels referits organismes, com clarament indicadores de què Andorra estava en les primeres posicions mundials pel que respecta al desenvolupament de la societat de la informació.

Atenent, doncs, que el punt de vista dels referits organismes és totalment oposat a aquell que l'Organització de les Nacions Unides divulgava, interessem la següent pregunta al Govern: considera que l'informe de l'ONU, beneficia la imatge d'Andorra, atenent que dita catalogació, que considera Andorra com obsoleta en el tema de les noves tecnologies de la informació i comunicació, pot influir notablement als potencials inversors estrangers?

El fet que l'ONU constati el retard d'Andorra en les noves tecnologies, és causa directa de la desinversió que durant anys ha efectuat Govern envers STA?

Finalment, quines mesures entén oportunes d'adoptar Govern davant de la situació detectada en l'informe de l'Organització de les Nacions Unides?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Miri, la pregunta que fa vostè, Sr. Joan Monegal, a mi també, quan vaig veure l'article del Diari d'Andorra em va sobtar moltíssim, no? I, tots vam fer una mica el mateix error que considero que han fet ara en aquest moment, i també considero que l'ha fet vostè per una raó. Vostè vegi l'article, com jo, i com fins i tot la societat de la informació que vostè diu que hi va haver-hi un revulsiu, però no teníem encara l'informe. Aquest informe estava arribant per internet i no es podia extreure, fins i tot, no es podia... és aquest llibre que té el Sr. ministre aquí, ha arribat fa molt poc.

És clar, la contradicció quina és? Primer, quan es veu aquella notícia, vostè devia estar sobtat com jo, és a dir, això no ens ho creiem perquè feia molt poc que havíem fet arribar l'última informació a vostès mateixos de la societat de la informació de les noves tecnologies d'Andorra, amb la implantació que hi ha aquí a Andorra d'això.

Pel que fa a les Nacions Unides és un informe sobre el "e-Govern" -correu electrònic Govern, o accés a Govern a través d'internet, etc. En canvi, si es parla de noves tecnologies, sí que no estem parlant del mateix.

Per això tots plegats, sense tenir aquest volum importantíssim de documentació no massa ben fet

-com diré després-, no obstant, ens podríem pensar que l'ONU i el Govern estaven *inclús*... estaven oposats com vostè suggereix en la seva pregunta.

Llavors, s'ha de dir això. Estem parlant de coses diferents.

Aquest informe es refereix a l'accés dels ciutadans a través d'internet. Què passa? És clar, que en països com la Xina, o Rússia, o els Estats Units, o els grans països, l'accés al Govern per internet és molt més necessari i molt més important que en països en els quals l'accés al Govern és immediat i, a més a més, a través de tràmits l'accés als temes del Govern arriba per cada un dels comuns també, i això... suposo que és igual a cada país. Però, també s'ha de dir que les dades que recullen les Nacions Unides són antigues. Per això, quan parlem d'implantació en algunes coses, que també diu -com línies telefòniques-, són absolutament obsoletes les dades que publica aquest informe.

L'informe de l'ONU esmentat es refereix al que s'anomena a això que he dit ara: "e-Govern", per tant, no només dóna una imatge general de les noves tecnologies d'Andorra sinó també del seu ús amb la relació amb el Govern. En els petits estats, com he dit, és molt més fàcil la relació directíssima amb el Govern que no a través del correu electrònic.

Però, el contingut de l'informe no s'adiu amb la realitat perquè no solament Andorra, sinó San Marino, Mònaco i Liechtenstein són els últims països d'Europa segons les Nacions Unides... i, això és altament sospitos. És estrany que, precisament els quatre petits estats d'Europa siguin els últims classificats al darrera de Bòsnia i Herzegovina, per exemple, a Europa -ja no parlem d'altres continents.

Hem constatat, doncs, que les dades utilitzades pels redactors de l'informe no han estat mai consultades als governs respectius ni a cap servei del Govern per a la seva actualització i, per tant, han utilitzat material antic. Vist que hi ha, òbviament, en aquest estudi un biaix envers els petits estats d'Europa que han estat tots catalogats en els darrers llocs pel que fa a l'"e-Govern", hem decidit: primer -i això correspon a la seva tercera pregunta, sobretot, no?-, contactar als governs de Mònaco, San Marino i Liechtenstein per fi d'endegar una acció conjunta... per a veure si els ha passat el mateix, que no s'han informat sobre res del que tenia cada un d'aquests països; posar-nos en contacte amb els redactors de l'informe per indicar-los les dades exactes i demanar una correcció dels resultats; demanar al secretari general de les Nacions Unides que en el futur aquests tipus d'informes es facin demanant als responsables que s'apropin activament dels petits estats per recollir la informació actualitzada necessària. Tots ells saben on són les nostres delegacions a les Nacions Unides, i com que no se'ns ha demanat mai res sobre aquest informe tampoc ho hem donat nosaltres espontàniament perquè si haguéssim d'anar sempre informant-nos a tot arreu per dir el que pensa fer qualsevol organisme, els nostres serveis no farien altra cosa que contradir informacions parcials. No obstant, ho farem; intervenir, també, a la propera cimera de la societat de la informació que té lloc al desembre a Ginebra, on jo personalment hi assistiré, per informar als altres estats de la situació correcta en aquest sentit. Els estats de l'ONU coneixen el compromís d'Andorra amb les noves tecnologies ja que va ser Andorra -el Govern

d'Andorra a través de la societat de la informació- la que és dipositària dels arxius informàtics del grup occidental. Vam organitzar -no sé si ho recorden vostès-, vam fer el programa, vam escanejar tota la documentació i, això, a les Nacions Unides no ho havia fet mai ningú.

El fet és que constato que, de vegades, a les grans organitzacions quan un petit estat no té informació, posen la que tenien de fa quatre o cinc anys. I, això és lamentable, suposo que els grans estats no ho deuen fer... potser també ho fan els grans estats, i farem la rectificació adequada.

Per tant, la segona pregunta que fa vostè -això es podria dir que no beneficia la imatge d'Andorra. Si és una informació falsa no beneficia la imatge de les Nacions Unides o dels que han redactat aquest informe, crec jo... si l'ONU constata el retard no és degut a cap desinversió -desinversió vol dir vendre's alguna cosa. No hi ha hagut cap desinversió a l'STA, hi ha hagut continuïtat d'inversió durant molts anys i en aquest tema de noves tecnologies molt especialment, i les mesures que volem adoptar no són mesures per posar-nos al dia en res, sinó per informar a les Nacions Unides de què estem més al dia del que saben.

Jo podria anar més enllà amb això. Si vol, després ho podem continuar comentant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Monegal teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, hi ha un punt de la vostra resposta que d'alguna manera coincideix amb alguna de les mesures que jo, d'alguna forma, també he recomanat.

En primer lloc, constatat si hi ha hagut un error en definitiva del quin ha subscrit o del qui ha elaborat aquest informe i, indagar-ho, fer-li saber en concret i intentar subsanar en la mesura possible, doncs, el perjudici que ens pugui haver ocasionat.

Bàsicament, legitimava o fonamentava la meua pregunta perquè consideri vostè que el primer punt de la pregunta que interposo ve bàsicament per dir això, que pot influir negativament als potencials inversors

estrangers. Evidentment, un informe d'aquesta magnitud dit per un organisme internacional com el que s'ha susdit, dóna un impacte i treu competitivitat, possiblement, al nostre país.

Ara bé, torno a dir que m'alegra la resposta, m'alegra constatar les mesures que en el tercer punt, d'alguna forma, ens inquietaven -quines mesures adoptava el Govern per sortir del pas d'aquesta situació i constatar que la pregunta d'alguna manera que interposava era totalment legítima a tenor del context que s'havia plantejat, un informe de l'ONU i la resposta que podíem llegir que, bàsicament, es centrava en un detall de dades quant a metres de xarxa o de població que utilitzava que semblava que si amb aquestes excuses o amb aquestes fonamentacions pretenien sortir del pas d'una informació de l'ONU, que jo pensava que vostè sí que la tenia era infirmar la resposta o era, d'alguna manera, no estar a l'alçada de la resposta que es mereixia una informació com l'analitzada.

Ara bé, també voldria afegir una reflexió al respecte. Quan vostè diu: "sobre la desinversió"... evidentment, que jo em referia més que tot a la no inversió, en tot cas, a l'STA, i també s'ha discutit de vegades, per FEDA amb els seus propis recursos, o dotar a aquestes parapúbliques dels mitjans escaients perquè no perdin aquesta competitivitat i m'inquieta -i des del nostre grup parlamentari això ja ho hem anat repetint moltes vegades- que aquesta obsolescència d'aquestes parapúbliques o d'aquests organismes facin perdre competitivitat i facin perdre, també, atractiu al nostre país per aquestes inversions estrangeres, o potencials empreses estrangeres, que també vénen predicant que necessitaríem un context legislatiu més escaient com, per exemple, la Llei de societats, tan repetida.

Llavors, aquest era un dels apartats que, potser, no escapa totalment de la pregunta, però m'agradaria que també me'l contestés el Govern: amb quina mesura ho analitzen per poder, d'alguna manera, preveure, doncs, una millora d'aquestes situacions?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per duplicar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Sr. Monegal vostè ha parlat d'obsolescència de les instal·lacions... no és així, no estic d'acord amb vostè. No hi ha obsolescència de cap instal·lació. Al contrari, i tornaré a l'informe de Nacions Unides, perquè, aquí hi ha l'origen. Vostè es va basar en un article del Diari d'Andorra de mitja pàgina... és així. Recordo que tenia mitja pàgina aquell article sobre un informe que té tres-centes pàgines. Aquell article extreia el que li convenia extreure al periodista que ho va fer, amb tota llibertat del diari en el qual escriu.

Per tant, sobre aquell article es van prendre unes conclusions que motiven la pregunta de vostè.

I jo, ara, li dic el que l'article no deia, o el que l'informe tampoc diu -perquè l'ONU ho podia dir en l'article perquè l'informe no ho diu-, per exemple: a l'informe es menciona que el nombre de línies telefòniques per mil habitants, a Andorra, és de 438 -en realitat són de 670 ara. Una diferència del 53% i no fa quatre dies... és clar, suposo que no es fan en dos dies les línies.

Els telèfons mòbils que apareixen en l'informe són 302 per mil habitants -quan són 840 per mil habitants incloses les targetes de crèdit post-pagament. És a dir, una diferència del 178%.

Les persones que utilitzen internet, segons l'informe, són 362 per mil habitants -són 557 per mil. Una diferència del 54%.

Els punts de connexió a internet de l'informe de l'ONU és de 69 per mil -i la xifra actual de punts és de 436 per mil. Una diferència del 390%.

... És clar... a veure! Dir... pensar, després d'això perquè legítimament ho pot pensar, però no és cert que hi ha desinversió, és difícil perquè per donar sortida a totes aquestes connexions hi ha d'haver-hi centrals, hi ha d'haver-hi instal·lacions, es renoven les centrals, i en cap moment hi ha hagut desinversió.

Algunes altres dades del sector a Andorra: penetració de la telefonia mòbil: 64% de la població; la telefonia fixa: 67% de la població; metres de fibra òptica per habitants: 110 metres; penetració de l'ASDL: 5% de la població i 15% en les llars; llars amb ordinador: 65%; connectades a internet: 56,5; població que utilitza l'ordinador: 60%; població que utilitza internet: 55%... en fi, és molt llarg això... els que utilitzen l'ordinador a l'escola... Pensi que a l'informe de l'ONU, curiosament, el capítol "escola", que és un terç del total, com que no té informació, posa: o... imagini's, de tres

paràmetres un és o, els demés se'n van en orris, no? A Andorra els alumnes que utilitzen l'ordinador: el 93%; i escoles i mestres o docents: 92%; utilització d'internet a l'escola al maig del 2002: tots els alumnes el 72%...

És clar, això ho hem de fer saber a les Nacions Unides i la xifra de les llars connectades la tenim aquí. A Europa són: Holanda, 68%; Dinamarca, 67%; Suècia, 66%; Irlanda, 57% i Andorra, 56%. A sota: Luxemburg, Finlàndia, Àustria, Regne Unit, Alemanya, Bèlgica, França, Itàlia i tots els altres d'Europa.

És clar, això és un fet, és una realitat degut al bon treball de tota la gent de l'STA i de la societat de la informació que ens toca ara, això sí, fer-ho arribar a les Nacions Unides, i que sàpiguen que els petits països també existim.

I li agraeixo la pregunta perquè això ens permet de donar-li el màxim d'èmfasi a aquesta informació que arribarà a les Nacions Unides.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sr. Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, si us plau.

Únicament demanaria al Govern que, en tot cas, la resposta o la rèplica que efectui a les Nacions Unides que ens pugui donar coneixement de la mateixa. Això enriquirà també el nostre coneixement, i així, veurem el seguiment de la qüestió, i recuperant certes paraules que ha dit el Sr. ministre d'Ordenament Territorial, abans parlant sobre una pregunta del company, el Sr. Casals del Grup Socialdemòcrata, ens deia que es feien estadístiques per saber com funcionava prop dels usuaris.

Jo, la pregunta a la qual ara em referiria al Govern, és saber si s'han fet estudis estadístics sobre els potencials inversors estrangers... a nivell de quins mecanismes, de quines infraestructures, d'alguna manera, suposarien més atractius, o si les troben al nostre país per tal d'incentivar aquesta inversió estrangera?

El Sr. síndic general:

No m'agradaria que es sortís massa de la pregunta originària.

Sr. cap de Govern contesteu, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No, no li puc contestar si tenim informes sobre això. Ara no ho sé. El que sí sé és que la inversió estrangera per paràmetres... el paràmetre de comunicació i de connexió amb l'estranger no és dels dolents que hi ha a Andorra.

Vostè ha dit molt bé que ens fa falta una Llei de societats diferent. És més important aquesta Llei de societats nova que la tecnologia que tenim. Aquesta tecnologia, avui dia, permet unes connexions d'Andorra amb l'exterior molt millors que les de molts altres grans països, en tot el seu àmbit, i a més a més amb una extensió en el país única als països d'Europa. És a dir, com vostè sap, arriba la connexió per tots els sistemes, i properament també pels sistemes propis d'unitat mòbil autònoma a tot el país amb més facilitat que en altres llocs perquè l'STA ha fet una inversió enorme amb cobertura igual a tot el país, i ha de continuar sent així.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès havíeu demanat la paraula per repreguntar.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria agrair al Sr. cap de Govern la contesta que ha fet a la pregunta perquè em sembla que ens ha aclarit bastantes coses tot i que, la segona part, entenc que no corresponia al que ens havia dit a la primera, vist que sembla ser que és l'accés a Govern per part del ciutadà. I, la meua repregunta aniria en aquest sentit, i em permetré primer fer una reflexió com a ciutadà, o *inclús* com a conseller. És a dir, si mirem l'accés d'un ciutadà a Govern o *inclús* al Parlament... és a dir, a tot el que són els textos legislatius, hem d'admetre que a Andorra és bastant difícil de tenir aquest accés per aquesta via. Potser si es fa referència a això, l'informe, té raó... És a dir, si no es paga la quota, -per exemple, al BOPA-, difícilment podem tenir accés a tots els textos legislatius.

No s'ha plantejat Govern la possibilitat, justament -i aquí estic bastant d'acord de què el nivell nostre és molt superior al que diu l'informe...- no s'ha plantejat Govern la possibilitat de gratuïtat d'accés a tot el que són textos legislatius que és el que està passant a tots els països veïns? És a dir, des del nostre

ordinador podem tenir accés a tota la legislació pràcticament de la Unió Europea, i cada cop de més països del nostre entorn, cosa que a Andorra és pràcticament impossible si no es paga la quota religiosament.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

No li puc assegurar si alguna d'aquestes possibilitats no és ja, avui dia, gratuïta. Ja me n'informaré i li faré saber a vostè. Jo crec que té raó vostè en què encara hi ha molt fer.

El que sí és cert és que tots els textos legals i tota l'elecció del Govern i totes les activitats dels ciutadans poden accedir-hi a través d'internet, en aquest aspecte sí que hem de dir que es pot desenvolupar més, i estem encara lluny de l'òptim.

Podríem dir que tenim la preparació, i tenim el material, i tenim les inversions fetes i segurament la part de serveis és la que va més endarrerida.

Això li passa una mica a tothom i, suposo que és una mica allò que he dit al principi, no? El fet de què hi ha una immediatesa amb tantes coses, i el costum de què el BOPA s'enviava a tothom amb paper i es segueix enviant fàcilment a tothom, potser ens ha deixat una mica més penjats en el sistema antic.

Segur que s'ha de fer un esforç, s'ha de fer un esforç

-com vostè sap molt bé, també- de clarificació i de codificació de textos per fer-ho fàcil. És un repte que té tot el país, i em sembla que val la pena que ens ho plantegem, i el que faré és demanar al responsable de la societat de la informació i també al departament d'informàtica del Govern a veure si en aquest sentit ha estat treballant en noves obertures i, entre altres la gratuïtat de molts d'aquests serveis que han d'acabar sent gratuïts i, estic d'acord amb vostè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, una mica en la mateixa línia que el Sr. Dallerès.

Jo li voldria demanar al Govern si es planteja la possibilitat de posar informació estadística, de diferents àmbits, a internet perquè sigui de lliure accés per part dels ciutadans?

Normalment, aquí a Andorra tenim possibilitat d'accedir a una informació molt detallada de qualsevol país de la Unió Europea i molt sovint ens trobem amb el problema que volem consultar per internet informació estadística, -em refereixo a un problema d'estadística sobre Andorra-, i que aquesta informació no la trobem.

Per tant, potser caldria fer també un esforç i, la repregunta aniria en aquest sentit: el Govern té previst o preveu en un futur immediat d'incloure una més gran informació estadística perquè sigui d'accés a tots els ciutadans?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser la Sra. ministra ho completarà, però el que sí que hi ha és que una part ja hi és... bé, tenim la informació ja en disquet, vostè ho sap, en CD, i es pot fer accessible molt fàcilment per internet.

No sé en quin nivell estem ara, però és evident que tota la informació que es pot obtenir per CD hauria de buidar-se dins d'internet, i que fos accessible com a tot arreu.

Si no es fa així, li asseguro que ens cuidarem de què es faci, i coincideixo plenament en què això s'ha de fer. A Andorra, encara que estem molt a prop tots, la gent s'ha de desplaçar de llocs llunyans i geogràficament complicats del país, i més a Andorra que en llocs plans. És una gran eina tenir les comunicacions que tenim ara, i hem de donar continguts i potser amb els continguts és on estem encara una mica enrera. Això és veritat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

El Sr. cap de Govern:

Si ho pot completar la Sra. ministra, si us plau?

El Sr. síndic general:

Molt breument, si us plau, per completar la pregunta.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies.

De fet, el Servei d'Estudis, que és qui està portant la part més important d'estadística del Govern, té la major part de les estadístiques a internet, i sí que s'està fent un esforç per posar-ne més.

I, s'ha de dir també que el Servei d'Estudis ha sigut de les primeres pàgines *web* que s'han posat a disposició del públic en general i que, a més a més, es pot fer qualsevol consulta al Servei d'Estudis, i es dona també un format ja sigui amb paper, ja sigui amb disquet i, com deia el cap de Govern, farem el possible perquè cada vegada hi hagi més informació estadística que estigui disponible a la pàgina *web*. Però, ja n'hi ha molta, i s'hauria de veure quina és la que es necessita de més perquè l'aniríem incorporant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passem a la pregunta següent.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa a la instal·lació de les antenes de telefonia al nou edifici del Servei de Telecomunicacions a Santa Coloma situat al davant del Col·legi Janer i prop de l'Escola Andorrana.

Fou registrada amb el número 1131-A i publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Ministre Portaveu, Sr. Enric Pujal, al Diari d'Andorra el dia 10 d'octubre d'enguany, deia taxativament que el Govern instal·larà quan faci falta les antenes de telefonia al nou edifici del Servei de Telecomunicacions a Santa Coloma situat al davant del Col·legi Janer i prop de l'Escola Andorrana.

Aquestes manifestacions del ministre han coincidit amb algunes publicacions periodístiques dels països veïns que divulgaven la detecció de determinats casos de càncer infantil, el darrer d'ells en un col·legi de Valladolid ubicat junt amb unes antenes de telefonia. La darrera notícia apareixia dissabte proppassat dia 8 de novembre a *La Vanguardia*.

En seguiment de les precedents intervencions en aquest Consell General relacionades amb la matèria, em resulta doncs, obligat formular la següent pregunta a Govern. Contesti si: Govern creu que la ubicació de les antenes de telefonia que es pretenen instal·lar en el nou edifici del Servei de Telecomunicacions és la més idònia, atenent que l'edifici de telecomunicacions es troba envoltat pel Col·legi Janer i per l'Escola Andorrana, circumstància que fa que dites antenes, en el suposat cas que tinguin influència contaminant mitjançant les seves emissions, eleva el suposat risc a un grau alarmant?

Igualment contesti si: davant el dubte que existeix de què hi hagi una causa efecte entre les malalties detectades en altres països, i les emissions d'ones electromagnètiques de les antenes de telefonia, ja que no hi ha en aquest sentit informes taxatius ni opinions unànimes que descartin dita possibilitat, Govern persistirà en la instal·lació de les mateixes en aquell indret?

Finalment se'ns contesti si: no és possible trobar un indret més escaient i de menor impacte almenys en una població infantil o adolescent més vulnerable a la influència dels efectes de les ones electromagnètiques citades?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! El que li contestaré és quasi bé exactament el que li vaig contestar el dia 18 de desembre.

En aquest moment STA no preveu la instal·lació de cap antena GSM en aquell edifici. Quan dic "en aquest moment" és en la propera obertura. No deixa de ser que en un futur pròxim -diria màxim en dos anys- s'haurà d'arribar a instal·lar una d'aquestes antenes.

En una de les seves afirmacions que vostè parla d'altres antenes, com aquestes de Valladolid, només li voldria fer un petit incís: són antenes de ràdio enllaç no de telefonia mòbil. No té absolutament res a veure una cosa amb l'altra.

Dit això, nosaltres en aquell indret -el nou edifici de l'STA- parlem d'antenes de GSM.

És l'indret idoni? Nosaltres considerem: STA, que sí i el Govern també.

Per què? Primerament perquè la distància que hi ha entre el nou edifici d'STA i els centres escolars, -que vostè se n'ha descuidat un, com és l'escola especialitzada de Meritxell-, és molt superior a les normes establertes amb els països més restrictius, en aquest moment, a Europa.

A demanda de l'Associació de pares d'alumnes de l'escola de l'institut Janer i de la direcció, l'STA després del Consell del 18 de desembre, va demanar un altre estudi totalment independent, un estudi que ens confirmés totes les dades que jo li vaig donar i, sobretot, que completés... -en aquell moment li deia- que teníem de completar un quadre que ens va aportar l'Associació de pares i alumnes sobre unes dades que nosaltres no havíem contrarrestat. Aquest estudi -les dades aquestes-, en aquell moment jo em vaig reunir amb l'Associació de pares i els vaig demanar que ells mateixos ens diguessin a veure quines consideraven, o si tenien informació, quines eren les legislacions més restrictives en aquest tema.

Els mateixos no estaven al corrent, i nosaltres els hi vam dir que en aquest moment les més restrictives són: la catalana -que és la més moderna que hi ha- la suïssa i l'italiana.

Aquests experts que van redactar aquest segon informe, que ja s'ha entregat a l'Associació de pares d'alumnes, on va comparèixer el Sr. director de l'STA, i els hi va explicar una altra vegada, i va contestar a totes les preguntes que ells van ficar sobre la problemàtica que vostè

diu de les antenes, i sobretot el neguit que hi ha de si són o no són nocives. Aquest informe ha sortir més que favorable, diguéssim que les distàncies són molt superiors a les de la normativa, és la més restrictiva que podem trobar i, sobretot, els l·lindars són molt inferiors als que donen aquestes normatives vigents.

És un indret idoni? Sí. Miri! L'edifici de l'STA és un edifici construït ara, -que encara no l'hem inaugurat- amb una estructura de formigó, i és totalment aïllat. Aquest aïllament està, doncs, per v·ar·ies raons dins d'aquest edifici però, sobretot, on hi ha tots els seus centres d'informació, on hi ha dos centrals de GSM, una de seguretat enterrada, etc.

Sobretot, quan jo també li dic que aquest lloc és un bon lloc, és -i com ja li deia el 18 de desembre-, és que estem en una distància lluny i sobretot que l'antena radia endavant, i en el lloc que radia l'antena és totalment l'oposat al col·legi Janer.

En aquest moment, nosaltres -com ja li he dit al principi- no preveiem instal·lar aquesta antena perquè no té necessitat l'STA d'instal·lar-la ara en aquest moment donat, però, sí que li puc dir -com li vaig dir anteriorment, i li torno a repetir-, en un futur pròxim haurem d'instal·lar aquella antena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Monegal teniu la paraula per replicar.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la resposta del Sr. ministre, evidentment, no em tranquil·litza, o em tranquil·litza momentàniament, però no és pas la intencionalitat que jo persegueixo volent sensibilitzar al Govern amb aquesta pregunta.

No em tranquil·litza per una qüestió concreta. L'essència de la pregunta bàsicament resideix en si hi ha un dubte, com reacciona Govern davant aquest dubte? Se'ns diu que fermament, taxativament, Govern creu que allà és la ubicació més idònia. Se'ns hi afegeix un altre centre que és veritat, havia obviat, amb el qual jo trobo que encara se'ns afegeix més gravetat a la qüestió.

Però, de totes maneres tampoc no se'ns diu -i, jo, almenys sé que aquest conseller va assistir a una compareixença del Sr. ministre amb el

director d'STA- on se'm van prometre uns informes que consten en l'acta i, aquests informes encara no els tenim però, de totes maneres, se'ns diu que això es fonamenta o es basa -aquesta decisió d'ubicació- en informes... a mi m'agradaria, en primer lloc, saber el contingut d'aquests informes, m'agradaria veure la valoració que fa per arribar a aquesta certesa indiscutible que aniquila qualsevol dubte al respecte -quan altres, suposo, legislacions que es reconeix que en aquesta matèria, doncs, no està tot dit ni està tot sabut, i aquest és justament el problema que tenim que no sabem l'efecte que poden tenir aquestes ones- i, després se'ns diuen coses contradictòries com que l'edifici està aïllat, i a mi -que jo sóc profà en la matèria- se m'acut pensar de què si està tan aïllat, com podran emetre aquestes antenes les seves funcions? Com podrà desenvolupar la seva funció si està aïllat... si l'antena està aïllada justament d'aquesta manera tan hermètica?

El Sr. síndic general:

Sí, el Sr. ministre d'Ordenament Territorial té la paraula per duplicar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Monegal! Vostè es podrà creure els estudis i es podrà creure la ciència o no se la podrà creure, però el que jo li puc dir és que la ciència avui dia, i a Europa, i al món no hi ha cap prova... però, és que no n'hi ha absolutament cap que pugui demostrar que els relès GSM de baixa intensitat -i només n'existeixen uns que són de baixa intensitat- són nocius. És un fet que, aquest matí preparant aquesta contesta, estava parlant amb el director i llavors m'explicava sobre les ones, els ionitzants, els que no són ionitzants...

Miri! Jo no li explicaré aquí en aquesta Sala perquè a mi, francament, fins i tot m'ha donat mal de cap d'entendre'l, no? I, difícilment perquè no hi entenc absolutament res.

El que jo li puc dir és que jo n'estic molt convençut, però, no perquè ho digui jo, que no entenc sobre aquesta matèria -perquè no sóc tècnic en aquesta matèria- però, sinó, és que no hi ha en cap país, en aquest moment, cap tipus de legislació ni cap tipus de por sobre aquest tipus de relès. Estem parlant de relès GSM. N'hi ha d'altres en telefonia, n'hi ha d'altres d'això...

que poden ser més o menys problemàtics. No amb aquest tipus d'antenes, no amb aquesta contaminació electromagnètica que és de molt baixa intensitat. No arriba a la ionització.

Pel que vostè m'ha dit de si aquest edifici està tan aïllat que no pot emetre, és un fet que les antenes no estan a l'interior de l'edifici, l'antena està a l'exterior de l'edifici. Llavors, aquesta antena... aquest edifici -i com li hem explicat, i a la comissió, i li puc tornar a explicar, li vaig dir el 18 de desembre, i li puc tornar a explicar avui- fa pantalla sobre els col·legis que es troben en la mateixa línia o al darrera. I, el col·legi de l'Escola Andorrana que es troba al davant té la protecció de dos edificis més que són de formigó...

Diguéssim, és més que una protecció... és que si no hi hagués res, com si estiguéssim en un prat totalment pla amb un edifici amb una antena en mig amb la distància que ens dóna, encara estem a uns nivells no baixos sinó quasi bé insignificants.

I, a part, una cosa, que sí que va tranquil·litzar molt als pares d'alumnes, i es va dir: "Escolti, en el moment que nosaltres muntem aquesta antena primerament se'ls avisarà -és a dir, no ho farem en la nocturnitat, com de vegades vostè ens ho vol fer creure- no, avisarem: muntarem tal dia el relè. A part d'avisar el dia en què muntarem el relè, el que farem serà calcular en aquest moment precís, sense relè, quina serà la contaminació magnètica davant de les portes d'aquests col·legis. I, després, muntarem el relè, el posarem en marxa i direm: quina és la contaminació magnètica en aquest moment?..." Bé, ens en donarem compte, i si jo li dic d'aquesta manera és perquè tots els experts m'ho estan confirmant, almenys a l'STA ens ho estan confirmant, començant pel que ven les antenes, i acabant per tots els distribuïdors de telefonia mòbil. En aquests moments, que la diferència és quasi bé inexistent, i, quan li dic quasi bé inexistent és que són els microvoltmetres, seran 128, vol dir que estan molt per sota de la mínima. La mínima davant d'un centre escolar seria de 151. Vol dir que estem en un llinar encara molt més inferior.

Jo l'única cosa que li puc acabar dient és que la transparència a l'STA sempre jugarà la carta de transparència amb el muntatge d'aquesta antena i de la que sigui. Ara, el que no podem fer nosaltres és de dir, taxativament com diu vostè: "això és nociu!" Nosaltres això no ho diem, nosaltres diem que en aquest moment hi

ha estudis, hi ha estudis que s'han realitzat, no hi ha cap tipus de prova i encara menys amb aquests tipus de relès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, mireu Sr. ministre, jo sóc més partidari del risc zero. Per tant, insisteixo amb la meua pregunta en demanar-li si no és possible de dissociar les antenes de l'edifici, si no és possible de què aquestes antenes vagin ubicades en un altre lloc, en una altra ubicació on es permeti pensar que, almenys, el risc és zero per aquella comunitat que es troba directament influenciada per les ones, siguin o no nocives, en les quals jo considero que continua havent-hi algun dubte.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Escolti, Sr. Monegal! Jo, em sembla que li he contestat, però li torno a dir: les ones que vostè em diu no estan... no tenen cap tipus d'influència.

El relè, en el moment que l'emet no té cap tipus d'influència amb la distància en què es troben aquests col·legis.

No sé... jo millor que això... no li puc dir el que faré...

Si li sembla bé per la via reglamentària els hi faré passar una còpia de l'informe que nosaltres vam entregar a l'Associació de pares d'alumnes i a la direcció del col·legi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Monegal teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Joan Monegal:

Únicament afegir, doncs, que com havíem demanat en la compareixença -quasi bé fa sis mesos o set mesos- el darrer d'aquests informes, ho he demanat per escrit i, per tant, si afegeix tota la informació que vostè tingui en aquells moments al respecte, evidentment ajudarà a tenir millor coneixement de causa.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar?

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí. Una cosa que li vull dir és que l'informe de quan jo vaig comparèixer no és el mateix que el que jo li entregaré.

Aquest informe que jo li entrego ara, és un informe que va estar demanat per l'associació de pares. Vol dir que és molt més complet que aquell primer del que jo li parlava. Vostè, aquí, trobarà molta més informació i, segurament, quan l'hagi llegit veurà i entendre la meua postura de ferma quan li dic que no hi ha perill en aquest moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem, doncs, a la pregunta següent.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa a la Representació Permanent davant les Nacions Unides.

Fou registrada amb el número 1134-A i publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, aquesta pregunta -que ja l'havia presentada amb anterioritat i que, de fet, reprèn una pregunta que ja va ser substanciada aquí davant del Consell General al mes d'octubre de l'any passat, és a dir, fa exactament un any gairebé dia per dia- es fonamenta en el fet que, al nostre entendre, la representació permanent d'Andorra davant les Nacions Unides és un lloc amb activitat diplomàtica intensa i amb activitat diplomàtica d'interès general per l'Estat andorrà que és una ambaixada, doncs, que considerem tots plegats cabdal, i si se'm permet un parèntesis, les contestes que s'han fet a les preguntes del conseller Joan Monegal fa una estona, em podrien permetre fer una certa ironia sobre la necessitat de què realment hi hagi un reforç de la representació permanent a les Nacions Unides perquè informes -com aquell que s'acaba de comentar-, tan mal fonamentats, probablement si tinguéssim una presència més important a l'ONU, doncs, no sortirien, no?

En tot cas, des de la formulació de la meua pregunta al mes d'octubre fins ara -i tampoc estic insinuant res que no ho hagi insinuat abans, tot i que el Sr. cap de Govern semblava que sense insinuar-ho, ho insinués-, jo no lligo l'elaboració del pressupost amb les meves preguntes... no tinc aquesta pretensió. Però, és evident que quan vam fer la pregunta només teníem el pressupost del 2003, ara ja tenim el pressupost del 2004, i el pressupost del 2004 -cosa que no hi era al pressupost del 2003- apareix la contractació possible d'una persona de relació especial per a la delegació a les Nacions Unides... bé, ja veurem el que se'm contestarà però, en tot cas, la nostra pregunta continua sent la mateixa que fa un any, i que fa un mes, i avui que és: quan pensa el Govern procedir a cobrir la vacant de l'ambaixador andorrà a la representació permanent de les Nacions Unides?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

La representació d'Andorra davant les Nacions Unides és, efectivament, important per l'Estat.

Així, en aquesta legislatura a més de mantenir el funcionament de la missió prop de l'ONU a Nova York, s'ha donat funcionament quotidià a la missió diplomàtica prop de l'ONU a Ginebra on es tracta de tenir prioritat a les qüestions de drets humans. S'ha nomenat un ambaixador acreditat amb plens poders pel secretari general de les Nacions Unides, el Sr. Francesc Bonet, amb seu a Ginebra, i s'ha creat un departament específic al Ministeri d'Afers Exteriors per als afers multilaterals i la cooperació al desenvolupament que avalua, coordina i dirigeix directament la nostra presència a l'ONU, a més de gaudir de tècnics de reconeguda vàlua destinats tant a Nova York com a Ginebra. Tot això, és clar, en el marc de desplegament exterior moderat que ens és propi com a petit estat.

Fóra bo, per a completar l'estructura de la nostra representació, acreditar un segon ambaixador a la seu de Nova York. Com li vaig indicar en una ocasió anterior, el Govern en el decurs d'aquesta legislatura va proposar aquesta ambaixada a una persona que, finalment, va ser acreditada com a ambaixador en un altre lloc i, després, a una altra persona que va optar per reincorporar-se al ministeri en un càrrec dirigent.

Des de llavors s'ha proposat l'ambaixada, també, a una persona acreditada prop d'un altre organisme internacional, que després d'un període de reflexió, ha optat per incorporar-se a tasques professionals fóra de l'àmbit de la funció pública.

En els darrers mesos, el Govern ha mantingut contactes en aquest sentit amb una altra persona de reconeguda, també, vàlua personal i professional, i tot indica que el resultat d'aquests contactes serà positiu, amb la qual cosa aquesta persona podrà assumir, un cop hagi acabat els seus altres compromisos professionals, la representació a Nova York. I, per contestar a la seva pregunta això es faria molt aviat, amb tota versemblança, acabament d'enguany o a començaments de l'any que ve.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Sort que al final, doncs, se'm contesta, no? Però, la primera part de la contesta és una reproducció gairebé idèntica del que ja podem llegir tots, primer ja ho vam escoltar i els meus consellers poden llegir al Diari oficial 10/2002 la contesta a la pregunta que vaig fer el 24 d'octubre del 2002.

Què l'ambaixador Bonet està a Ginebra?... Doncs, en primer lloc ja ho sabíem perquè obligació teníem i, en segon lloc, les àmplies activitats que se'n puguin desenvolupar ja són al Diari oficial del Consell des de fa un any, no?

La formulació certament de llenguatge diplomàtic de dir: "... No, nomenarem un segon ambaixador davant les Nacions Unides amb seu a Nova York"... políticament... diplomàticament pot quadrar. Políticament, al nostre entendre, no quadra.

On hem de tenir el representant permanent, altrament dit "ambaixador", és a Nova York i no a Ginebra. Si en tenim, a més a més, un a Ginebra ens sembla perfecte.

Ara, si al final de tota aquesta discussió més o menys bizantina resulta que en els propers dies tindrem representant permanent que és el que el nostre grup demanava, doncs, ens en felicitarem tots.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre... Sr. cap de Govern, per la dúplica, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, jo només vull duplicar per una cosa.

Quan el Sr. Bartumeu ha dit de què... -i ho diu a la pregunta-, de què això va en perjudici de l'acció diplomàtica, ja ho ha dit el Sr. ministre, jo estic convençut de què no, i en tinc proves. Ara bé, és veritat, com vostè diu, potser si haguéssim d'estar seguint tot el que s'informa sobre Andorra en el món, hauria de tenir uns cossos de l'Administració molt més extensos en aquests llocs en els quals... a veure, per exemple, suposo que no ens haurem de dedicar a corregir la Central d'Intel·ligència Americana (la CIA), el seu mapa, Ordino i el Serrat com si haguéssim canviat la capital d'Ordino que segueix sent Ordino i no el Serrat, i Canillo no existeix, i hi ha Soldeu... imagineu-vos! Això és així i moltes altres coses, no?...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau.

El Sr. cap de Govern:

... No podem estar en aquest nivell... arribar al nivell de cuidar-nos de corregir allò que la gent que ignora Andorra, fa continuament.

Jo sé que la feina que es fa des de les delegacions d'Andorra i dels ambaixadors d'Andorra és correcta i és suficient pel que l'estat li demana i confio, tal com ha dit el ministre, que molt aviat podrem anunciar que també hi haurà un ambaixador a les Nacions Unides a Nova York que sí, que és millor que sigui allà que a Ginebra però, és clar, la gent ha d'acceptar d'anar-hi a un lloc. No és tan fàcil de trobar a la persona adequada en el moment adequat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Com que he tingut dret a dos contestes i no a una contesta, i a una dúplica, espero que la presidència admetrà que jo pugui fer, també, dos rèpliques, no?

Molt breument per dir el següent.

Podem seguir fent discussions bizantines, el que és evident -i jo diria gairebé de difícil discussió- és que si ens hem passat anys tenint un representant permanent a les Nacions Unides, -el qual en la seva pletòrica activitat ens ha demostrat que era important de ser allà i ara no el tenim-, jo puc permetre'm d'opinar i repetir ara, aquí, que això va en perjudici de l'acció exterior, i el que ha passat abans amb aquell informe és per mi una demostració de què hi hauríem de ser més presents. Que la CIA sàpiga que Soldeu també és important en la política andorrana, no ens ha d'estranyar per altra banda...

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Si us plau.

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passarem a la següent pregunta.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa a les declaracions del ministre portaveu sobre la incineració de residus.

Fou registrada amb el número 1135-A i publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Ja ha passat més d'un any des que la majoria liberal d'aquesta Cambra, amb el vot en contra de tota l'oposició, va votar la Llei relativa a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa. En la defensa a l'esmena a la totalitat presentada pel nostre grup parlamentari vam denunciar l'elevat i injustificat cost per a les finances públiques del nou forn incinerador: 98,5 milions d'euros -és a dir, uns 16.300 milions de les antigues pessetes- per la construcció i el finançament de la construcció i 36,6 milions d'euros -més de 6.000 milions de pessetes- en concepte de cànon d'explotació durant vint anys. Finalitzàvem la nostra intervenció afirmant que -i cito-: "els socialdemòcrates no acceptem el compromís d'aportar cada any al nou forn un mínim de 45.000 tones de residus perquè siguin cremats. Volem, per contra, que d'immediat es posi en funcionament la recollida selectiva de residus a l'origen, que es construeixi i es posi en funcionament, també d'immediat, el centre de triatge i que tots els residus que puguin ser reutilitzats o reciclats no es cremin més."

El Sr. cap de Govern, en la seva intervenció, manifestava que, tenint en compte les dades de què disposava, l'estimació de 45.000 tones, segons el seu parer, era raonable, si bé acceptava que això no hauria de ser així.

Malgrat això, la Llei aprovada contempla, com ja he dit, una subvenció en concepte de cànon d'explotació de 36,6 milions d'euros, a raó d'1.830.000 euros durant els vint anys de concessió, que està basada en les estimacions de l'empresa sobre la quantitat de tones a incinerar, que oscil·len entre les 51.100 tones del primer any d'explotació i les 59.900 del darrer.

Uns mesos després, el dia 6 de febrer de 2003, el Govern i la societat concessionària van signar el contracte de concessió que preveu el compromís del Govern a aportar cada any un mínim de 45.000 tones de residus per a ser cremades.

Doncs bé, el dia 2 de novembre, el programa informatiu cap de setmana de la televisió andorrana, fent-se ressò de les manifestacions del ministre de la Presidència i Turisme i portaveu del Govern, informava que el nou forn incinerador no haurà de cremar la totalitat de les tones contemplades en el contracte signat amb l'empresa concessionària, ja que amb l'increment de la recollida selectiva no s'arribarà a aquesta xifra. També es deia que la política de Govern és cremar la menor quantitat possible de residus ja que així es reduirà la producció de cendres que no es poden exportar i que per tant s'hauran de dipositar al Principat. I el ministre portaveu declarava textualment -i cito-: "Nosaltres tenim un contracte passat amb l'empresa que fixa en 40.000 tones les que s'han de tractar. Si no s'arriba a aquestes 40.000 tones el Govern haurà de pagar a l'empresa igualment 40.000 tones, però el Govern les pagarà" -fi de citació.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta: quins són els motius pels quals el Govern considera ara que no caldrà incinerar les 45.000 tones anyals a què es va comprometre?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de la Presidència i Turisme.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Primerament, Sr. López, suposo que el meu neguit d'incinerar el mínim possible em va fer cometre aquest lapsus de parlar de 40.000 tones i no de parlar de 45.000 tones.

Vostè ho transcriu molt bé. I jo també, en aquest cas, si vol, vaig faltar a la veritat contractual d'alguna manera. Vostè no ho menciona i jo li agraeixo.

Bé, la xifra de 45.000 tones anuals no és cap xifra improvisada -com vostè comprendrà i com vostè sap molt bé-, és el resultat del parer de tècnics que tenen en compte la realitat del nostre país en matèria de residus estudiada d'acord amb l'experiència i els paràmetres d'altres països europeus i respon a criteris realistes i prudents de previsions de futur. Quan dic previsions de futur naturalment parlo del creixement de país.

Doncs, l'interès dels andorrans, i conseqüentment del Govern, com hem explicat de manera reiterada, és reduir al màxim els residus que s'haurien de cremar mitjançant el desenvolupament de la nova llei que es portarà o de l'avantprojecte que tenim preparat de residus mitjançant també una recollida selectiva cada vegada més generalitzada, mitjançant un triatge realista i adequat a la nostra realitat i, finalment, també mitjançant el reciclatge, com no podria ser d'una altra manera Sr. López.

El Pla nacional de residus que vostè coneix, fixa uns objectius progressius fins a l'any 2020 i diu que al 2020 hi ha un reciclatge previst del 50%. Esperem que tot això es vagi desenvolupant i que es compleixi. I, ho esperem perquè si mirem les taules que avui tenim ja veurem que s'està reciclant moltíssim. Jo, quan vaig demanar -per poder-li contestar- aquestes dades em vaig quedar una mica "estorat" per dir-ho d'alguna manera.

Envasos, vostè sap que els envasos s'han començat a recollir últimament i que ha estat una prova pilot que s'ha fet conjuntament, naturalment, amb els comuns també. Doncs, fixi's bé, en un mes -el mes de setembre- s'han recollit 50 tones d'envasos, Sr. López. Els envasos tots sabem que pesen poc: són envasos de plàstic i pensen molt poc perquè la gent no els tiren plens a les escombraries, els tiren buits. Doncs, fixi's 50 tones... 50 tones d'aquest residu, què vol dir? Doncs, vol dir que estem en una via immillorable.

Si parlem de paper. Bé, aquest any els comuns han instal·lat contenidors al carrer i recollida, també, porta a porta un cop per setmana. La dada del que pot significar tot això en tones no la tinc, però sí que la tinc quant als grans

productors que se'ls recull el paper i el cartró, que són, aquest últim any, 3.500 tones; i també a les escoles i a l'Administració que se'n recullen 230 tones.

Residus electrònics, que això s'està fent des del 2001. Aquest any passat s'han recollit 30 tones d'aquests residus.

Olis de fregir, també, que s'estan recollint des del 1997. Aquest any també li puc dir que també s'han recollit 200 tones d'aquests residus.

Piles, s'estan recollint unes 6 tones, aproximadament, anualment.

Olis minerals, 350 tones.

Pneumàtics, 1.500 tones.

Bateries, 48 tones.

Ferralla... la ferralla ja fa temps que s'està exportant també. Això no ho controla massa Govern perquè ho fan els ferrallistes i, per tant, tampoc tinc la dada exacta del que pot suposar, encara que jo diria que moltíssim perquè això sí que pesa, això no és com els envasos que no pesen, la ferralla pesa.

Bé, i també... a veure! També li he de dir que els residus sanitaris i els càrnics, aquests que també hem fet un conveni amb Espanya, estan baixant regularment cap a Catalunya pel seu tractament específic.

Doncs, jo penso que estem en la bona via. Estem en la bona via en el sentit del reciclatge, Sr. López, i veurem d'aquí un temps aquest reciclatge que s'ha posat en marxa i encara se'n posarà més probablement, doncs, que ens donarà satisfacció i que aquell neguit que jo li he dit al començament el veurem complert i, efectivament, no caldrà probablement cremar aquestes 45.000 tones a menys que ens ho impedeixin els turistes, no ho sé... ja ho veurem. Però, jo estic segur que podem reduir aquestes 45.000 tones.

I, li diré també, Sr. López, que a pesar d'això la situació ideal no es pot aconseguir en dos dies... o sigui que, hi estem treballant. La ministra de Medi Ambient hi està dedicant moltíssimes hores, tot el Govern hi està dedicant moltíssimes hores perquè és un problema que ens preocupa a tots, no tan sols, naturalment, al Partit Socialdemòcrata sinó al Partit Lliberal, al Partit... al CDA, i al Centre Nacional Andorrà i a tota la població andorrana, i Andorra no deixa, naturalment, de generar residus ni un sol minut -i això també ho sap vostè; a cada minut es generen residus i, d'alguna manera, els hem de tractar.

Doncs, al Govern ens correspon donar respostes, i en som conscients, efectives i immediates i preveure també les respostes òptimes i més desitjables de manera progressiva i programada. Si no ho féssim així, aleshores Sr. López, la gestió seria criticable amb fonament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. Pujal! Vostè sap que aquest neguit, el neguit per cremar el mínim possible, és un neguit que nosaltres el tenim des de fa temps i que ho hem defensat àmpliament tant aquí davant del Ple del Consell General com a les comissions legislatives.

El problema està en què nosaltres, des de fa temps, hem manifestat que aquest compromís que adquiria Govern d'aportar cada any un mínim de 45.000 tones era un compromís que anava en contra, justament, d'aquestes polítiques de recollida selectiva de reciclatge i reutilització. És això el que vam denunciar. I no únicament nosaltres. L'associació APAPMA mitjançant un informe de l'advocat, el Sr. Doñate, també advertia d'aquest problema, deia: "No es pot, de cap manera, si es pretén fer una política efectiva de recollida selectiva de reutilització i reciclatge, adquirir aquest compromís d'aportar un mínim de tones." Això es fa únicament en interès de l'empresa concessionària però no en interès del medi ambient. Tot i així vostès ho van fer, i després de les conseqüències econòmiques que pot tenir.

I, finalment Sr. ministre, vostè ens diu que esperen que els percentatges previstos en el Pla nacional de residus es compleixin. Miri! Nosaltres esperem que no, que no es compliran sinó que es superaran àmpliament. Som conscients, i així ho vam dir en aquesta Sala, que la població d'Andorra està ben concienciada per tirar endavant una política de recollida selectiva. Som conscients que amb l'esforç dels comuns i amb l'esforç del Govern, i des de l'oposició demanarem al Govern que faci tots els esforços possibles perquè es millori aquesta recollida selectiva i tiri endavant i, en conseqüència, que aquelles previsions del Pla

nacional de residus que ho puguem veure tots amb satisfacció -per part nostra, evidentment, i segons m'acaba de dir vostè per part del Govern també-, i que siguin àmpliament superats.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula. No?

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és una repregunta que, com deia ara fa un moment, voldria saber si el Govern ha fet una avaluació del cost econòmic que pot tenir per a les finances públiques el fet que el Govern no pugui complir el seu compromís d'aportar 45.000 tones. És a dir, dit amb altres paraules, si s'ha fet l'avaluació de quant costarà... quant haurem de pagar per cada tona de residus que deixem d'incinerar gràcies a què s'ha pogut reutilitzar o reciclar?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de la Presidència.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, això no ho he calculat. Si vol ho calcularé i li enviaré més endavant però, sí que li puc dir una cosa, Sr. López: a veure! Hi ha una capacitat mínima que el Govern havia de contractar, vist, doncs, la dimensió del país, vistos els habitatges del país i vist el turisme que tenim al país. Doncs, aquesta capacitat mínima... bé, ja li he dit al principi que vam considerar que podia ser de 45.000 tones i es van pactar aquestes 45.000 tones. El Govern es va deixar un marge des de la capacitat mínima econòmica de 45.000 tones que les haurem de pagar -i em mantinc aquí: que les haurem de pagar-, i avui no li puc dir que si no les arribem a cremar, quant costarà, però que, *ojalà!* ho haurem de pagar sense cremar-les. Fixi's bé, però també hi ha una capacitat mínima tècnica; o sigui, que hi ha una capacitat mínima tècnica que és de 36.000 tones. Si no arribem... a veure, a 36.000 tones hem d'arribar perquè sinó el forn no podria

funcionar òptimament. O sigui, que tenim aquest marge de 45.000 fins a 36.000 per reduir la crema de residus.

Quant a la seva pregunta i contestant-li, doncs, de què avui no li puc dir quant costaria la tona que no es crema -suposo que ens costaria el mateix que la que es crema-, no tinc les dades a la mà, però les hi faré arribar. Li asseguro que les hi faré arribar, Sr. López!

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, jo voldria fer una rèplica perquè el Sr. ministre no ha contestat a la pregunta, i ha explicat altres coses que no li preguntava.

El Sr. síndic general:

Breument, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Pujal! A veure, "ojalà" que no haguem de cremar aquestes 45.000 tones, tots hi estem d'acord, però nosaltres diem: "i "ojalà" que no les haguéssim de pagar"..., perquè ja pagarem prou amb aquest forn. Ja surt prou car aquest forn, perquè estem parlant de 16.000 milions de pessetes per la construcció i el finançament de la construcció, perquè a sobre no s'utilitzi... no perquè a sobre, tant de bo que no s'utilitzi! Però, que cada any haguem de continuar pagant unes quantitats per una cosa que no fa cap servei...

Miri, jo volia fer-li aquesta precisió.

I la següent pregunta... la següent repregunta que li voldria fer és la següent: miri! A mi em va sobtar una mica en les seves declaracions, el fet de què va dir que aquesta voluntat política de Govern de cremar menys era amb la finalitat d'evitar la producció de cendres que no es poden exportar. Fins a aquest moment... fins a aquestes declaracions, nosaltres... la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient quan va presentar davant de la comissió legislativa, doncs, el projecte del nou centre de tractament de residus, sempre ens havia dit, doncs, que

això era una meravella, que el forn no contaminava, que les escòries es podrien reutilitzar, i que les cendres serien exportades, amb la qual cosa, doncs, la solució era perfecta.

Ara ja sabem que les escòries no es podran reutilitzar en la seva totalitat perquè, doncs, perquè serà impossible materialment, però la pregunta és: i les cendres? Aquelles cendres que ens havia dit que serien exportades, és que ha canviat alguna cosa? Es podran exportar o s'hauran d'abocar aquí a Andorra, tal com vostè va manifestar?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de la Presidència.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Bé, Sr. López, li diré que m'estranyava que no em posés aquesta pregunta perquè era dintre del guió, no? Doncs, per tant, jo també tenia la contesta preparada.

I, li diré que de moment no es poden exportar. Sap per què no es poden exportar? Perquè encara no hem firmat el conveni. En el moment que firmem el conveni jo li enviaré còpia del conveni, -perquè a vostè li agrada que li enviem totes les còpies de tots els convenis que es signen, com és normal-, li enviaré la còpia, i estem negociant-ho.

Jo, el moment en el qual em vaig referir a això... falta dos anys o dos anys i mig perquè es posi en marxa aquest nou centre de tractament de residus, s'està negociant tant amb França com amb Espanya per poder exportar aquestes cendres, jo estic segur que es lograrà des del Ministeri de Medi Ambient, des del Govern en general, tothom hi posa la seva voluntat..., exteriors, tothom està posant el que pot d'ell mateix, perquè això sigui una realitat i espero que, doncs, d'aquí a dos anys, jo no, però... o d'aquí un any i mig -si encara dura aquesta legislatura que ojalà sigui així-, que nosaltres mateixos, el cap de Govern, li pugui comunicar, Sr. López, de què ja hem fet el conveni amb França i que les cendres es poden exportar. Però, avui no li podia faltar a la veritat, Sr. López, perquè sinó m'hagués dit que li faltava a la veritat. Per tant, com que no volia faltar a la veritat, per això vaig dir a la roda de premsa que de moment les cendres ens les hàviem de quedar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

És que el Sr. ministre té una oratòria tan brillant que *inclús* em faria dubtar o em convenceria.

Jo tinc un dubte, i me l'heu d'aclarir, si us plau.

El Pla de residus... -ara esteu preparant una llei, i això és una altra cosa-, però, el Pla de residus al qual ara li atribuïeu tots aquests beneficis, que són veritat: es fa reciclatge, es recupera i tal, i tal... aquest Pla de residus, si no el recordo malament, és anterior a l'adjudicació del forn.

Llavors, la meua pregunta és: teniu un pla que preveia arribar a reduir el que s'havia de cremar però, de tota manera, vau adjudicar a 45.000, o cremar-les o pagar-les.

La pregunta és: no us ho vau creure ni vostès aquell Pla de residus?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo voldria dir una cosa, també, de caire general amb això que ha dit ara vostè, i el que s'ha preguntat abans.

Saber exactament quin serà el progrés d'Andorra i l'augment del consum d'Andorra de la manera que malauradament continua passant per les indústries que segueixen fabricant cada vegada més embolcalls, més contenidors, més tota mena de coses que es llencen, no ho podem preveure tant com això. I, tampoc podíem preveure quan es va fer el Pla de residus, que es pogués exportar durant més de dos anys tots els residus tal com estan, cap a Catalunya. En aquell moment s'hi estava treballant però no estava clar que es pogués fer. I, a partir d'aquí ens trobem amb el mateix. Hi ha una discrepància essencial sobre dos maneres d'enfocar la qüestió: fer un forn petit, de moment, i després... molt aviat, si el creixement s'hagués donat com s'ha donat

altres vegades, doblar-lo. Això es va fer una altra vegada amb el forn que ara es va desmuntar, es va fer primer una unitat i després es va haver de córrer a fer-ne una altra, però molt aviat, vam optar per fer-ne una de gran perquè hi ha un estalvi al fer-la més gran d'una sola vegada, i que no sigui necessari ampliar-lo en el cas de què creixi el progrés més enllà del que també creixerà i ha crescut. Perquè com diu el Sr. López, certament a Andorra hi ha consciència de fer-ho, però encara s'ha de fer, encara s'està fent i s'han de fer moltes coses, sobre el reciclatge i la recuperació, no? A mesura que es vagi fent més... -sí, ja ho vam dir aquí una vegada, em sembla recordar que ho vam dir- el creixement preponderat que pot tenir el país, i esperem que ho tingui, encara que sigui moderat com també esperem que ho sigui, es compensarà, segurament, per la recollida selectiva cada vegada més bona. Però, això no exclou que un govern responsable ha de tenir una eina preparada en cas de què no pugui exportar-se segons què, en cas de què en algun moment hi hagi dificultats pels abocadors com hi ha hagut històricament, això ha passat i aquesta vegada esperem que no passi.

La diferència entre fer un forn menut, petit ara i, d'aquí quatre anys haver-lo de doblar és molt més gran que fer-ne un de gran, segons ens han dit els tècnics.

Més enllà no li contestaré més que això. Nosaltres ens creiem les xifres, però tenim una responsabilitat que fa que no podem afinar tant com per dir que d'aquí quatre dies el forn se'ns farà petit, perquè el que hi haurà llavors a l'oposició -i confio que siguin vostès igual-, ens diran que ho havíem fet molt malament a l'inici. Per tant, espero que el que estigui al Govern d'aquí tres anys o quatre, no hagi de córrer a ampliar el forn perquè el país haurà crescut més del que el reciclatge haurà pogut fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné estic d'acord amb vostè. El que explica és molt raonable, tot el que acaba d'explicar, però, això no ens explica el perquè el Govern adopta aquest compromís d'aportar 45.000 tones.

El Sr. Pujal fa un moment deia que perquè funcioni el forn correctament calen 32.000 o 36.000 tones

-no recordo exactament la dada que ha dit. Bé, doncs, si és aquest mínim el que cal, jo el que no entenc és per què el Govern no va agafar el compromís d'aportar, doncs, 36.000 tones i no 45.000? Si s'aporten més, s'aporten més, no hi ha cap problema, perquè sinó no s'ha pogut fer la recollida selectiva. Ara, si volem treballar tots veritablement per reduir... per fer recollides selectives que ens permetin reutilitzar i reciclar, fóra molt més lògic que vostès haguessin adoptat el compromís d'aportar 36.000 tones, no 45.000.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Els informes que hem tingut ens orientaven en aquest sentit. Per fer el concurs amb els mínims necessaris perquè el concurs permetés la construcció d'un forn que fos suficient per una colla d'anys i que no l'haguéssim d'ampliar d'aquí quatre dies amb el cost que això representa, amb el problema que hi ha cada vegada que es construeix un equipament d'aquesta mena, -i no cal oblidar aquí l'oposició que hi ha a totes les parròquies a tenir-lo, no solament a Andorra la Vella-, doncs, per evitar això s'havia d'optar per una solució, que permetés d'entrada poder abastar el que probablement -segons els informes tècnics- d'aquí a dos anys i mig serà el creixement d'Andorra ponderat amb el reciclatge que s'hagi pogut fer. Ara, és clar, nosaltres no tenim ni la màquina del temps, ni la vareta màgica -i vostè segur que tampoc-, i com que la responsabilitat la tenim nosaltres, la vam haver d'agafar en aquest sentit. Vostès han portat als tribunals aquestes decisions, i aquí no hem de decidir si són encertades o no algunes de les decisions que hem pres en relació al contracte d'adjudicació.

A part d'això que estem parlant ara, que és d'una cosa d'estimacions, la nostra estimació basada en tècnics és la que hem tingut. A partir d'aquí, la resta el temps dirà. Però, a nosaltres ens sembla que hem fet adequadament el que podíem fer. I, això no ens priva d'insistir cada vegada més en el reciclatge, en la recollida

selectiva i en el tractament de tot el que es pugui recuperar.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, Sr. Forné, en cap moment he dit que s'hagués de fer un forn més petit ni més gran, el que estic dient i torno a preguntar és si era necessari -perquè si la capacitat del forn tècnicament ho han determinat, jo no ho poso en dubte-, si era necessari, repeteixo, comprometre's amb aquella quantitat de residus quan teníeu un pla de residus fet que bo

o dolent -deu ser bo perquè ara està donant aquests resultats que ara veiem tots, i jo no ho discuteixo, precisament no els discuteixo, Sr. Pujal-, encara entenc menys el perquè es va agafar el compromís d'aquella quantitat mínima de residus que és molt important i que no arribarà a ser... ha de créixer molt el país, Sr. Forné... ha de créixer molt el país si s'aplica aquest Pla de residus -tal com ens va presentar la Sra. ministra fa un parell d'anys i tal com el vam veure tots-, per assolir... per arribar a aquelles quantitats.

Jo, per això pregunto altra vegada, per quin motiu es va prendre un compromís d'unes tones, ics, les que siguin, que són moltes? I, per què ara tindrem la necessitat de pagar allò que d'altra banda estem fent l'esforç de no generar i, per tant, donar-los per tals?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La previsió del contracte del forn és per vint anys... és a vint anys vista amb una concessió. L'empresa que fa una instal·lació per vint anys ha de preveure que al cap de quatre dies no l'haurà de refer per poder complir el que se li demana, i això és el que els tècnics ens han dit. No em faci anar més enllà amb explicacions tècniques perquè no són les meves, no? No puc dir-li això amb detall, i això ho podríem fer, si

vol, en una comissió legislativa, amb els tècnics que ens acompanyin, amb tota la documentació que vulgui i amb totes les dades que vulgui. No aquí, perquè aquí, sincerament, jo ara no em veig armat dels documents i de la col·laboració necessària per poder explicar amb detall per què vam fer 3.000 o 4.000...

Admeto que legítimament vostè es preocupi del cost d'això. És millor preocupar-se només del cost que de la seva mínima existència. Fins fa poc, qüestionava l'existència d'un futur forn. Li agraeixo que parli del cost perquè el cost és una altra cosa que l'existència del forn, és a dir, que dóna la impressió que admeten que ha d'haver-hi un forn i que no ha d'haver-hi una altra cosa que un forn perquè és així com ens toca fer-ho, perquè a Andorra no tenim abocadors i, repeteixo, avui dia encara, als nostres estats veïns, el 65% dels residus urbans es tiren a abocadors, sense comptar els andorrans. Per tant... a veure, a Andorra no els podem tirar a abocadors, hem de fer una incineració, i això és el que ens han dit els tècnics sempre: que s'ha d'arribar a aquest triatge final i arribar almenys possible en el forn, és clar que sí, però el forn hi ha d'ésser, i hi ha d'ésser per vint anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López, no?

Bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta... sí, perdó Sr. Francesc Casals, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

A part de repregunta, és més que res per no deixar de dir segons què.

Això de què admeti o no admeti, m'agradi o no m'agradi el forn, és una altra història.

Vostès tenen majoria, tenen la decisió de triar el forn... jo visc en aquest país, per tant, tindrè forn... eh? I, si m'agrada o no m'agrada ja ho discutirem en una altra estona encara que ja ho hem discutit. No és això el que li estic dient.

I, per una altra banda jo no li demano res tècnic. Li estic qüestionant la decisió política... - un cop s'ha determinat la capacitat del forn- la decisió política de pagar allò que no portarem a cremar. És simplement això el que estem qüestionant!

I, després, no em faci dir si admeto o no admeto el forn, perquè aquesta no és la discussió d'ara.

L'he d'admetre perquè vostè té majoria, i ha decidit de fer-ho, per tant, a acatar, no?...

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Si no és una pregunta, em permetrà també que faci un comentari com l'ha fet vostè...

El Sr. síndic general:

A veure, el Sr. Francesc Casals ha fet una contesta que jo entenc que és per al·lusions i després ha repreguntat el que havia demanat abans. Doncs, demanaria, si us plau, de què es limités a contestar el que ha demanat el Sr. Francesc Casals.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el que ha demanat abans, em sembla que ja li he contestat, i si he fet una suposició sobre el que vostè diu, ha estat una suposició sense ànim d'atribuir-me a mi el que vostè pugui pensar.

Lluny d'aquí, nosaltres tenim clar el que hem de fer i vostès també i per això som aquí a un costat i a l'altre de l'hemicicle.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha res més abans de passar a la pregunta següent, la número 8 concretament, se suspèn la sessió per un quart d'hora.

(Són les 17.55h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.20h)

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa a la responsabilitat de l'administració pública derivada

de les autoritzacions de l'edifici Els Vilars I d'Escaldes-Engordany.

Fou registrada amb el número 1136-A i publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, efectivament tal com diu l'exposició de la pregunta, una recent resolució judicial - Tribunal Superior de Justícia, per tant, s'entén que és resolució judicial en darrera instància-, estableix l'obligatorietat d'enderroc d'una part d'un edifici ubicat a Escaldes-Engordany denominat edifici Els Vilars I.

A nosaltres, grup parlamentari, entenem que no ens correspon pas ni discutir les decisions dels tribunals ni voler, des d'aquesta Sala, esmenar la plana amb una resolució judicial, però el que sí ens preocupa és el fet de què havent-nos informat hem pogut constatar que: primer, les persones afectades per aquesta resolució judicial, més enllà dels tecnicismes en els quals no em correspon entrar aquí, es veuen afectades, després d'haver estat el que se'n diu en termes col·loquials i no col·loquials: "adquirents de bona fe", és a dir, després d'haver pogut atorgar fins i tot escriptures públiques, haver obtingut crèdits hipotecaris de les entitats bancàries que també havien revisat la "bondat" de l'adquisició que estaven acceptant de finançar i, per tant, després que l'edifici en qüestió hagués obtingut les escaients i preceptives autoritzacions administratives d'obra tant comunals com nacionals.

Entenem que això pot generar responsabilitat administrativa i, el que preguntem és si el Govern ha fet algunes previsions, ha estudiat aquest cas, sap si tècnicament ha d'abonar responsabilitat administrativa... Els perjudicats, en definitiva, voldrien saber si el Govern s'ha mirat aquesta qüestió, i que en pensa.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern està al corrent dels diferents autes; el Govern està estudiant, en aquest moment, la magnitud de l'enderroc; el Govern acata la resolució judicial aquesta, i qualsevol de les altres, i el que també li puc dir és que el Govern farà front a les indemnitzacions posteriors que hi hagi sobre aquestes persones afectades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

He d'entendre, doncs, que dels estudis del Govern se'n desprèn que hi haurà, o hi pot haver, responsabilitat administrativa perquè el ministre em diu que el Govern farà front a les indemnitzacions que es puguin escaure.

A partir d'aquí, hauríem de saber si el Govern ha previst també obrir els estudis -ja no goso dir els expedients- adequats per poder esbrinar com, per què i de quina manera s'ha pogut arribar a autoritzar un edifici com aquest amb les conseqüències judicials que veig que coincidim en no voler-les discutir. Però, el que estic dient en aquesta rèplica és que al nostre grup no ens semblaria raonable que es paressin. És evident que s'ha de fer i per això hem fet la pregunta, i hi estem tots d'acord. S'ha de resoldre la situació d'aquests "adquirents de bona fe", però hauríem de saber on han fallat, perquè aquí hi ha hagut, com a mínim, alguna disfunció, i voldria saber, doncs, -és gairebé una repregunta- si el Govern això s'ho ha mirat o s'ho pensa mirar.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. Bartumeu, El Govern ha examinat, el Govern està estudiant i estem en ple treball sobre aquesta resolució judicial.

El que li voldria dir és que, diguéssim... és que és difícil, sense parlar del fons de la qüestió, en aquest moment sí que li puc dir que l'execució de la sentència en aquest moment, d'enderroc, està suspesa.

El que nosaltres sabem extraoficialment és que els propietaris afectats han presentat un recurs al Tribunal Constitucional i, doncs, ara el que tenim d'esperar -el Govern, almenys, en aquest moment- és l'ordre d'execució de la sentència, i aquesta ordre d'execució de la sentència del que nosaltres en sabem, no vindrà fins almenys la resposta, el recurs al Tribunal Constitucional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Cap repregunta?

Per tant, doncs, passem a la pregunta següent.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa a l'avantprojecte de reglament de transport sanitari terrestre.

Fou registrada amb el número 1137-A i publicada en el Butlletí número 51/03 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A començaments d'aquest mes de novembre, l'USDA (La Unió Sindical d'Andorra) acusava públicament el Govern de voler privatitzar progressivament tots els serveis sanitaris del país i es demanava si aquesta tendència privatitzadora no està motivada per l'amiguisme cap a determinats sectors empresarials, amb la clara conseqüència d'una

major despesa a càrrec dels fons públics de la CASS. Aquesta denúncia es basaria en un avantprojecte de Reglament de transport sanitari terrestre que preveuria que tots els serveis d'ambulància no urgents siguin de pagament i finançats parcialment per la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta: ha elaborat el Govern un avantprojecte de Reglament de transport sanitari terrestre? En cas afirmatiu, quines són les principals modificacions que es preveuen en relació a la situació actual?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, un comentari sobre l'enunciat de la pregunta que es refereix a un article que va publicar, o a unes declaracions de l'USDA. No les redebatre aquí perquè no em correspon de fer-ho, perquè no és l'USDA el que ho diu, però vostè se'n fa ressò, per tant, amiguisme i tot això són paraules precisament inadequades, és amb ells que cau la responsabilitat de dir-ho, era una hipòtesi que feien i, bé, si vostè se la fa seva com a hipòtesi, també li admeto, però no com una realitat, de cap manera. Si li serveix per fer la pregunta? Doncs, molt bé!

Ara bé, ha elaborat el Govern un avantprojecte de Reglament de transport sanitari terrestre? No. No n'ha elaborat cap. En cas afirmatiu, quines són les principal modificacions? No l'hem elaborat encara, per tant, no li puc dir quines modificacions hi poden haver. Hi ha hagut un treball previ d'una comissió per treballar sobre aquest reglament i és tot el que jo en sé perquè el Govern encara no té coneixement d'aquesta proposta o esborrany de futur reglament que sembla que l'USDA ha tingut, no sé per quins canals, però és un document de treball. Aquest, segurament, deu ser dels pocs parlaments del món on es discuteix amb preguntes -lògicament, amb tot el dret- sobre possibles esborranys de treball de futurs reglaments.

Però, en fi... no hi ha aquest reglament al Govern, per tant, no li puc contestar res més.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López volem la paraula per replicar?

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. cap de Govern, certament aquesta pregunta està basada en una informació periodística del Diari d'Andorra del dia 5 de novembre, en la qual jo he transcrit alguna de les coses que es diu en aquesta informació periodística... no m'ho he inventat.

Un cop entrada la pregunta, -no sé si per coincidència-, doncs, uns dies després, el Diari d'Andorra el dia 16 de novembre -aquest diumenge passat-, doncs, treia una informació en tota una pàgina sencera en la qual, fins i tot, s'entren en detalls del que ells diuen, un avantprojecte, que, segons vostè, el Govern no ha elaborat. Fins i tot precisa de què el cost del transport sanitari oscil·larà entre els 55 i els 184 euros. Jo, Sr. Forné, això no m'ho he inventat. Jo, aquest avantprojecte de reglament, que la premsa o l'USDA diuen que existeix, jo no l'he vist, per això nosaltres fèiem a vostès aquesta pregunta.

Si vostè recorda, a l'última sessió de control al Govern vam fer una pregunta relativa a un tema, que en aquest sí que tampoc hi ha hagut cap reglament, però des de fa un temps cap aquí, doncs, el Govern va decidir que es comencés... que l'usuari comencés a pagar el servei del SUM i que la seguretat social financés aquest servei. Jo, en aquell moment, aquell dia quan discutíem aquest tema, vaig fer una repregunta a la Sra. ministra de Sanitat que deia textualment així: "Voldria saber si el Govern té previstes altres mesures en aquesta línia, en la línia de reduir la despesa sanitària finançada pel Govern a costa de què el finançament vagi a càrrec de l'usuari i de la Caixa Andorrana de Seguretat Social". Doncs, la resposta a aquella repregunta, -pot ser no és cert-, però jo l'he trobada en informacions periodístiques. Un servei que fins ara era gratuït, segons avança aquesta informació periodística, d'aquí un cert temps, quan el Govern aprovi aquest avantprojecte, doncs, passarà a ser de pagament: una part la pagarà l'usuari i una altra part la pagarà la seguretat social. Insisteixo, sempre segons una informació periodística.

Aquí acaba la meua dúplica.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Jo també acabaré aviat.

Vostè diu que si passa aquest reglament i si es fa, es pagaran unes determinades coses, i vostè no sap com serà aquest reglament de futur i jo ara mateix tampoc ho sé ara, no? I, no solament es tracta de què pagui només la seguretat social o només l'estat, hi ha molta altra gent que paga coses; hi ha companyies d'assegurances que han de pagar determinades coses. Tot això s'ha de tenir en compte perquè el sistema de què no pagui ningú no existeix. Paga l'estat, ho paga l'estat a base d'uns cossos de bombers molt qualificats -en el tema d'ambulàncies em refereixo-, enormement qualificats en moltes altres coses que conduir ambulàncies, i que per la distorsió que s'ha fet del servei de recollida de persones, -que de vegades només fan que agafar persones que estan diguem, amb la cama enguixada, per exemple en una estació d'esquí, i els baixen al centre hospitalari. Aquest trasllat el fa un bomber qualificadíssim que fa estrictament de xofer, de res més.

És una reflexió que tenim en curs per veure si això és corresponent, perquè enlloc del món es fa així, i allà on es fa es paga, i no paga la seguretat social, quasi mai perquè la major part d'aquestes persones -sortosament perquè n'hi ha molts més- que tenen un incident d'esquí... -i ho dic perquè per l'esquí són 4.000 o 5.000 intervencions d'ambulàncies a l'hivern. Imagini's el que això representa-, la major part d'aquestes persones no són residents a Andorra. La major part d'aquestes persones tenen les seves assegurances, i les seves assegurances tampoc paguen. Algú es beneficia d'aquest transport gratuït que li fem, pagant nosaltres -sí que el paguem; el paguem tots els que som aquí i tots els ciutadans d'Andorra- i, en canvi, resulta de què se'n van molt contents perquè no se'ls hi cobra res de traslladar una persona d'una estació d'esquí, que només ha de baixar per anar a internar-se a l'hospital, per fer un dia o dos de descans abans de marxar al seu país, -i resulta que se'n van sense haver pagat un transport, que al seu país pagarien. Són moltes reflexions que s'han de fer, però també en podem fer sobre els titulars de premsa, no? Un altre diari, sobre la mateixa notícia, deia:

"Temen que Andorra vulgui privatitzar el servei sanitari", imagini's el titular que diu aquí... "el servei sanitari", vostè sap que no és així, no? Ara, és clar que es poden comentar moltes coses sobre el que diuen els periodistes, la premsa, les editorials i el que vulgui, no? Són ben lliures de dir-ho, però nosaltres treballem amb hipòtesis reals. Quan tindrem fet el treball, naturalment que en tindran coneixement vostès i tot el país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. cap de Govern, vostè ha sigut molt clar. Diu que en aquest moment no existeix cap avantprojecte, per tant, també coincideixo amb vostè de què no val la pena parlar sobre coses que no existeixen.

Tot i així, de les seves reflexions, m'ha semblat interpretar -i potser interpreto malament- que aniria justament cap allà... és a dir, que aquest futur reglament que haurà de fer el Govern aniria cap a l'orientació de la informació periodística, és a dir, a fer que un servei que actualment és gratuït, doncs, que passi a ser de pagament?

És això. Només volia que vostè em confirmés si és així o no, a nivell d'idea.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Si ho he dit, no volia dir això. No he dit que no existeixi un treball. Hi ha un treball fet. El Govern encara no el coneix, encara no ha arribat a discussió del Govern. El fan tots els departaments implicats: des de la CASS fins a Salut i Benestar, Bombers, etc.

Quan arribi a Govern es prendrà la decisió política per a veure quina part d'aquest reglament s'adopta o no s'adopta. A partir d'aquí tot el que puguin ser possibilitats d'aquestes que li he dit, estic segur de què

estarem tots d'acord amb una com aquesta. No sé si serà exactament això o si n'hi haurà més. Això no és privatitzar un servei públic, és fer el que fan a tots els països del nostre entorn: que els trasllats que no els han de fer les persones especialitzades, -com són els nostres bombers-, els facin els quals els correspongui: una ambulància equipada normalment sense altres dificultats com a tot arreu, com a la resta dels països del nostre entorn i els més evolucionats d'Europa fins i tot; no solament els del nostre entorn. És una reflexió que farem quan tinguem, a sobre la taula del Govern, aquesta proposta o aquest treball previ de camp que han fet tots els departaments implicats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passariem a la pregunta següent.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa al resultat de la negociació pel que fa a l'obligatorietat del català, a l'estatut del personal andorrà del sistema espanyol, i al caràcter públic de l'escola espanyola a Andorra.

Fou registrada amb el número 1138-A i publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En la seva compareixença davant de la Comissió Legislativa d'Educació del passat dia 29 d'octubre, el ministre d'Educació va anunciar un viatge a Madrid, per dur a terme la negociació política del conveni d'Educació amb Espanya.

Per aquesta raó, pregunto al Govern: quin ha estat el resultat d'aquesta negociació,

particularment pel que fa a l'obligatorietat del català, l'estatut del personal andorrà del sistema espanyol, i el caràcter públic de l'escola espanyola a Andorra?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports.

Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, com vostè ben bé ha dit, Sr. Casals, el passat dia 30 d'octubre, el aleshores ministre d'Educació, el Sr. Pere Cervós es va traslladar a Madrid amb l'objectiu de mantenir, doncs, una reunió política per fer una lectura del text del conveni que havien acordat les dues parts tècniques de negociació i que havia estat presentat, doncs, com vostè també ha dit, en la darrera Comissió Legislativa d'Educació.

Durant el desenvolupament d'aquesta reunió a Madrid, el Sr. Pere Cervós va manifestar la importància de poder atansar postures en diferents punts. Un d'ells va ser el de l'obligatorietat del català en l'etapa post-obligatòria del batxillerat del sistema educatiu espanyol. En aquesta demanda la part espanyola es va comprometre a treballar amb els tècnics el punt de l'obligatorietat de la llengua catalana sent conscients de què és la llengua oficial del nostre país.

Pel que fa al segon punt, que feu referència en la vostra pregunta sobre l'estatut del personal andorrà en el sistema espanyol, hem de diferenciar aquest col·lectiu en dues realitats: d'una banda tenim el personal de l'àrea de formació andorrana i dels ajudants de mestre. Aquest col·lectiu -que podríem dir majoritari comparat al segon col·lectiu del qual us en parlaré- estariem parlant d'unes setanta persones i són funcionaris de l'Estat andorrà. Per tant, es regeixen per l'estatut del personal docent del Govern d'Andorra i per l'estatut d'ajudants. És veritat, però, que hi ha una altra part, un altre col·lectiu que serien avui dia unes sis persones que en el seu dia es van presentar a unes places que oferia la *Consejería de Educación* de l'Ambaixada espanyola aquí a Andorra. Aquestes persones són contractades any rera any, -és a dir, tenen un contracte d'un any de vigència i cada any es renova amb un contracte laboral-, i es regeixen per la legislació

espanyola existent en els centres educatius aquí a Andorra. La situació d'aquest darrer col·lectiu també es va tractar en aquesta reunió, doncs, perquè va rebre diferents... -el aleshores ministre d'Educació i el seu Secretari d'Estat-, van rebre diverses visites d'aquestes persones, i a fi d'interessar-nos per la seva situació en vam parlar en aquesta reunió.

Per tant, el que podem dir és que aquest col·lectiu ja queda regulat per la legislació espanyola i més concretament pel real decret 1138/2002, i pel real decret 1027/1993. Tot i així, es va demanar també a Espanya la possibilitat de tornar-ho a contemplar en el nou redactat del conveni, o bé de buscar una mena d'acord entre les parts mitjançant un document alternatiu.

I, per finalitzar la meua resposta i responent, doncs, al tercer punt de la vostra pregunta, sobre el caràcter públic de l'escola espanyola aquí a Andorra. Bé, en el futur conveni o en el conveni, doncs, que s'està encara elaborant, els dos primers articles fan referència a quins són els centres que formaran part del sistema educatiu públic espanyol aquí a Andorra, i aquests, doncs, serien l'escola espanyola de Sant Julià de Lòria, l'escola espanyola del Gran Valira

-que seria l'agrupació de les escoles d'Andorra la Vella i d'Escaldes-Engordany-, l'escola espanyola d'educació primària de la Vall d'Orient -que seria la formada per l'agrupació de les escoles d'Encamp, de Canillo i del Pas de la Casa-, també trobaríem l'agrupació de les escoles de La Massana i d'Ordino, i finalment l'institut espanyol d'Andorra; i en el seu article 2, també, d'aquest conveni s'integrarien en aquest sistema educatiu espanyol, doncs, totes les escoles congregacionals dels altres centres de titularitat privada que imparteixen ensenyament conforme al sistema educatiu espanyol.

Doncs, per tant, el que sí que queda clar és que la situació d'aquests centres, estarien inclosos com a centres públics espanyols aquí a Andorra, serien doncs, gratuïts i oberts a tothom i es beneficiarien de tots els mateixos criteris que qualsevol escola pública espanyola al territori espanyol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per la rèplica desitja intervenir Sr. Francesc Casals?

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Entenc que l'obligatorietat del català encara està en discussió i el referent a l'estatut del personal, doncs, ja m'ho heu aclarit.

La tercera part de la pregunta és, segurament, el que més ens preocupa.

Aquesta meua pregunta, ja ho he dit, ve de la compareixença de l'anterior ministre d'Educació. A la lectura del conveni, nosaltres ens vam preocupar i li vaig preguntar per què s'admet en aquell conveni que l'escola espanyola -que tinc el text aquí- però, pugui seleccionar amb criteris de rendiment escolar i etc, etc. És clar, això no s'ho permet Andorra ni a l'escola andorrana ni a l'escola francesa -que són les altres dos escoles públiques que tenim aquí a Andorra-, i, al nostre entendre això fa que a l'escola espanyola si se li permet d'aplicar aquests criteris, no serà el que estrictament se'n diu una escola pública, i a més una escola pública que hi contribuïm, i molt, a finançar i a sufragar. La resposta del ministre Sr. Cervós aquell dia, va ser que això era la llei que aplicaven a Espanya i que, per tant, també l'aplicaven aquí a Andorra, amb el qual a mi em va semblar difícil d'admetre que a Andorra, primer ja, doncs, accepten d'aplicar lleis d'un altre país, sobretot quan en matèria d'educació tenim una legislació sobrada i més que suficient pels sistemes educatius que tenim. Per tant, jo repeteixo la pregunta, la inquietud no és la quantitat de centres que inclou l'escola pública espanyola, sinó el caràcter estrictament d'escola pública, entenem per aquí si de veritat s'admetrà en aquest conveni que l'escola espanyola, a diferència de l'andorrana i de la francesa, pugui seleccionar els alumnes, com diu allà, amb criteris de rendiment escolar i amb criteris de qualitat, cosa que, repeteixo, no permetem ni a l'escola andorrana ni a l'escola francesa perquè no els hi podem permetre, perquè l'escola pública és pública i universal, i ha d'admetre a tothom. Per tant, la meua pregunta o inquietud, ja dic, fa referència a això, i demanar al Govern si és que amb aquesta negociació, això hi ha entrat, i si no, que per favor, perquè seria una cessió jo penso, -i entenem amb el seu grup parlamentari, una cessió diria de sobirania inadmissible-, permetre que algú apliqui aquí la llei del seu país d'origen com si aquí no tinguéssim llei en la matèria.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica intervé el Sr. ministre.

Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Bé, en la reunió que va mantenir el Sr. Cervós, només em puc referir als diferents documents o a una mena, diem, de notes que en el seu moment es van prendre i, amb les quals és l'únic que puc reflectir, i amb les quals és l'únic amb el que em puc guiar.

El que sí que li puc assegurar, Sr. Casals, és que... bé, prenc nota, i si la seva preocupació és aquesta, doncs, la veritat és que és una preocupació que nosaltres també compartim, en el sentit de què el sistema educatiu públic ha de garantir, doncs, els principis que vostè ara mateix estava esmenant. El que sí que li puc assegurar és que s'estan fent gestions, ja que m'agradaria, jo personalment, doncs, poder treballar a Madrid i tenir un intercanvi d'impressions també amb els responsables espanyols que estan negociant aquest conveni i, per tant, doncs en prenc bona nota i si de cas, doncs, li faria arribar la informació, o si de cas qualsevol informació que em demanessin al respecte intentaré respondre-li el més breument possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

És el mateix que havia demanat abans. Ho reformulo, però, de la manera més solemne que sóc capaç, de part del nostre grup parlamentari. L'obligatorietat del català i el caràcter d'escola pública de les escoles, almenys les que ajudem a pagar nosaltres, és pel nostre grup parlamentari absolutament innegociable.

El Sr. síndic general:

Vol contestar Sr. ministre? No?

Sr. Josep Dallerès havia demanat la paraula.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria demanar... en realitat tindria dues o tres preguntes. Hi ha una possibilitat de fer-les en bloc. Em sembla que el tema és prou important com per poder-les fer part per parts. Són molt concretes i és en base al que ha dit el Sr. conseller.

El Sr. síndic general:

Potser fer-les una per una i llavors que donin lloc a la contesta, i així seguidament. Potser és millor per la claredat de les preguntes, no?

Endavant Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Bé, moltes gràcies.

Referent al personal -quan ha parlat del personal- ha distingit el que són els dos elements: el que és formació andorrana i el que és el personal contractat pel sistema espanyol, directament, que actualment s'està fent d'any en any. Suposo que el Govern és conscient que amb la desaplicació del conveni existent -l'article 6 si mal no recordo-, que ho diu d'una altra manera, s'ha d'entendre que s'accepta el principi de modificació d'aquest article 6 i la possibilitat de què el personal andorrà contractat a dins del sistema espanyol pugui no ser funcionari de l'estat espanyol?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Xavier Montané:

Bé, com bé he dit, o si més no, he intentat contestar al Sr. Casals, en la meua resposta ja li he dit que un dels punts que es va tractar en aquella reunió a Madrid, era justament intentar buscar una solució, o si més no preocupar-nos per la situació d'aquestes sis persones que estan treballant en el sistema educatiu espanyol i, doncs, en el futur conveni aquest redactat ara per ara no estava contemplat. Com ja he contestat abans, el que es volia era d'intentar que es tornés a incloure en el nou conveni, o bé doncs buscar una mena d'acord entre les parts mitjançant un document alternatiu, ja que si em referencio als reials decrets, els quals també he nomenat abans, doncs el reial decret 1138/2002 diu el següent: "que el professorat que es destini

als serveis educatius exteriors seran funcionaris dels cossos docents espanyols o, en el seu cas, contractats en règim laboral", que és el cas d'avui dia, no? O bé, el reial decret 1027/1993 també diu el següent: "L'organització dels ensenyaments del sistema educatiu a Andorra, inclòs el procediment d'adscripció del personal docent als centres respectius, serà establerta pel Ministeri d'Educació i Cultura en funció de les característiques pròpies de l'acció educativa espanyola a Andorra i segons el que disposin els acords entre les autoritats respectives". Per tant, entenem que algun tipus d'acord s'hauria de prendre en aquest aspecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès teniu la paraula per formular la segona pregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, la segona de fet, l'ha contestada ja, però és referent al servei públic. A dins del document al que jo he tingut accés s'accepta el tancament dels centres espanyols -o de certs centres espanyols-, cosa que si hi ha una disminució de places em sembla que és lògic... hi ha tota una sèrie de criteris que plantegen el tancament, en contrapartida no hi ha la previsió d'obertura de nous centres en el cas que les inscripcions poguessin pujar. És a dir, s'entén que l'ensenyament espanyol està... s'accepta per part del Govern que únicament anirà disminuint? O, en aquest cas també la intenció de, en tot cas, renegociar el conveni i de què com a mínim hi hagi els dos elements, que és el que hi havia fins ara, és a dir criteris d'obertura al mateix temps que criteris de tancament. En el document al qual jo he tingut accés únicament hi figuren els criteris de tancament.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, m'imagino que si només feia menció als criteris de tancament era perquè malauradament el sistema espanyol educatiu ha viscut un decreixement important, doncs, del número de persones que hem sabut. I, malauradament li dic perquè, doncs, és un

sistema educatiu que no voldríem en cap cas que desaparegués d'aquí d'Andorra. Bé, doncs si ens haguéssim trobat en una situació inversa en la qual, doncs, cada vegada hi hagués una demanda més important que no pas places disponibles, segurament estariem parlant de potser veure com podríem negociar l'obertura de nous centres. Bé, doncs, la veritat és que més no us puc contestar, doncs, és quelcom que s'hauria d'entreveure o si més no parlar amb les autoritats espanyoles. No sé si és que hi ha hagut... no s'ha volgut tenir en compte per algun motiu concret o senzillament, la veritat, és que no s'ha cregut oportú fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap més repregunta?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha un punt també que he mencionat que és el tema de les escoles congregacionals que queden incloses a dins del conveni. En cap lloc m'ha semblat veure que contràriament, per exemple al que es fa dins dels annexos on figura el sistema de finançament per part del Govern espanyol i del Govern andorrà, hi figuri dins dels annexos el que passa amb les congregacionals que queden integrats dins d'aquest conveni i, doncs, es modifica el que existia fins al moment que, en tot cas, segons la Llei general d'educació preveia, que es firmessin convenis puntuals amb cada sistema, de fet, per regular el que ja s'està aplicant actualment.

Està previst d'incloure-ho? de no incloure-ho? o com quedarà solucionada aquesta integració dins del conveni espanyol?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Xavier Montané:

Bé, lamento no poder-li donar més informació i en cap cas és que em vulgui evadir de respondre-li aquí. Malauradament, doncs, fins ara no he pogut participar activament en aquestes negociacions i ben poc li puc contestar

a part de referenciar-me amb documents o amb actes, doncs, poca cosa li puc dir al respecte.

El que sí espero, i us ho puc assegurar Sr. Dallerès és que prenc ben bona nota de tot el que m'esteu dient i intentaré, doncs, en la propera reunió sobretot on em demaneu informació al respecte, en la qual suposo que ja hauré pogut lligar algun tipus de reunió o varies a Madrid, per poder-vos donar respostes molt més concretes i plantejar-vos, doncs si s'escau, si és alguna visió política o és senzillament el fet de què s'estima o es desestima, però em demana una informació que ara per ara no li puc donar. Em sap greu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, és la darrera.

En tot cas, del que voldria deixar constància és que des del nostre grup estem a disposició per, - en aquest cas em sembla que el tema es prou important-, per col·laborar amb el que sigui possible o de proposar, i en aquest sentit s'han fet les preguntes, quins són els criteris que defensem.

L'última pregunta fa referència a una frase de l'exposició de motius, i posant la pregunta de forma molt abrupta diré -perquè es fa menció del text constitucional andorrà-? i jo demano: el fet d'haver promulgat la Constitució andorrana hi és per alguna cosa en la modificació del conveni? Si el fet d'haver promulgat la Constitució andorrana està, en alguna cosa, amb el fet de renegociar el conveni actual?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre.

Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Em sap molt greu de respondre-li així però la veritat és que no ho sé. Ho sento molt.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern, si vol contestar al Sr. Dallerès?

El Sr. cap de Govern:

No és que en sàpiga més que el nou ministre però no he sentit mai en cap moment que hi hagués una relació directa entre la Constitució andorrana i el conveni. Abans de la Constitució hi havia un bon conveni, tant amb França com amb Espanya. Potser en algun tema puntual pot afectar algun punt, però no pel fet de què hi hagi una Constitució. Ara, també és veritat que hi ha una negociació ara que és directament d'Estat a Estat, Estat que per a nosaltres ja ho érem abans, evidentment, i per a tots els que som aquí, però que d'alguna manera té uns procediments de vegades més complicats que abans, això també ho he de dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Vist que m'ha contestat el que jo ja em pensava, que efectivament no hi ha relació directa, jo demanaria si fos possible de què aquesta frase que hi ha a l'exposició de motius desaparegués perquè pot deixar a entendre coses que potser no tenen res a veure amb el que s'està tractant a dins.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Recullo el seu suggeriment i el faig meu.

Certament s'hauria de poder suprimir aquesta frase. No crec que creï un problema i si creés un problema seria realment el que vostè intueix, que hi hauria unes altres idees al darrera d'això. D'acord.

El Sr. síndic general:

Una altra repregunta?

Si no hi ha cap més repregunta passariem a l'última pregunta d'avui.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa als acords amb la Unió Europea a l'entorn de la fiscalitat dels rendiments del capital dipositat a les entitats andorranes.

Fou registrada amb el número 1139-A i publicada en el Butlletí número 51/2003 del 12 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

Bé, aquesta pregunta és una mica el resum del que ha estat la preocupació, hem d'entendre, que dels diversos grups parlamentaris d'aquesta Cambra i també del Govern, que és conèixer primer les conseqüències de la directiva sobre la fiscalitat de l'estalvi que estava preparant la Unió Europea.

Molt resumidament el 2 de maig del 2003 la ministra de Finances i el ministre d'Exteriors es van dirigir als comissaris d'Exteriors i de fiscalitat de la comissió europea, en relació a una possible reunió. Mentrestant, o al cap d'un temps -el 3 de juny-, es va aprovar -l'ECOFIN aprova la directiva- sobre la fiscalitat de l'estalvi i gairebé la mateixa setmana hi ha un acord amb Suïssa sobre aquesta qüestió. El 10 de juliol del 2003 hi ha una reunió tècnica entre la part andorrana i funcionaris de la comissió i el 17 de juliol del 2003 els ministres de Finances i d'Exteriors es reuneixen a Brussel·les amb el comissari Bolkenstein. Un resum telegràfic d'aquella reunió va arribar aquí a Casa de la Vall. En data 1 de setembre ens és tramesa als consellers que formem part de la comissió virtual d'Exteriors.

En tot cas, la situació ara quina és? Falten escasses setmanes per final d'any, no en sabem res més des de l'1 de setembre, hem sabut des

de fora de Casa de la Vall que els ministres van a Brussel·les aquesta setmana i no coneixem quina és la posició del Govern andorrà, tot i que el resum de la reunió de 17 de juliol ens permet ja endevinar que els ministres andorrans han acceptat l'aplicació de la directiva i intenten -dic bé: "intenten"-, condicionar-ho a altres qüestions. Però, una lectura adequada del resum demostra dos coses: una, que la reunió va ser curta -tot i que no diu a l'hora que es va acabar-, i l'altra que la comissió va començar a posar els punts sobre les is d'una manera que jo diria poc agradable per Andorra en general.

Insisteixo, com que sabem que viatgen a Brussel·les, ens agradaria saber: primer, si la nostra lectura del 17 de juliol és la bona i, per tant, si ja s'ha acceptat aquesta directiva, i si ja s'ha acceptat, en quins termes i condicions?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Finances. Teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo em sembla que la pregunta era més aviat en quin punt es troben les negociacions, que ve a ser una mica el mateix... però, nosaltres hem anat informant periòdicament de les actuacions que s'havien fet, i a banda del que ha informat el

Sr. Jaume Bartumeu també vam informar de la reunió que es va fer amb el ministre Lambert el dia 1 de juliol; també es va informar que tindríem una reunió amb el Cristòbal Montoro el 8 d'octubre; i també es van donar, doncs, totes les actes tècniques, els resums de les reunions tècniques i polítiques que es van fer durant aquest temps.

És veritat que en aquest moment faltaria informar a les dues comissions -com hem anat informant periòdicament del resum de la trobada amb el Cristòbal Montoro-, tenim a punt aquesta acta i per tant també la farem arribar; i també falta informar a les dues comissions de la reunió tècnica que es farà dijous a Brussel·les després de què el dia 3 de novembre aquí a Andorra i el 31 d'octubre, si no m'equivoco, rebés l'ambaixadora una notificació de resposta a la reunió que vam tenir amb el comissari Bolkenstein el dia 17 de juliol.

Per tant, durant tot aquest temps no hem tingut ecos des de Brussel·les de la reunió que havíem fet el 17 de juliol amb el comissari Bolkenstein, tant el meu col·lega Juli Minoves com jo mateixa, i faltaria informar d'aquesta reunió, i enviarem un resum de la reunió aquesta tant bon punt la tinguem.

Demà sí que tenim una reunió, tenim una reunió amb el comissari Solbes, el ministre d'Exteriors i jo mateixa, per comentar l'acord sobre l'euro. Com ja hem informat, vam demanar d'obrir un mandat de negociació sobre el mandat de l'euro, també sobre la circulació de les persones fora de les fronteres, és a dir, quan els andorrans entrin a les fronteres comunitàries i d'altres punts que hem posat sobre la taula i que hem anat informant periòdicament.

Per tant, no és ara que nosaltres hem dit que acceptaríem la directiva si no se'ns podia donar en paral·lel altres acords, com l'acord de cooperació, l'acord euro i l'acord sobre les fronteres, i també trobar una solució sobre la consideració de paradís fiscal d'Andorra. Per tant, nosaltres hem col·laborat amb Brussel·les, hem dit que estàvem disposats a arribar amb un acord similar al suís, Suïssa ha rubricat el seu acord al mes de maig o al mes de juny -no ho sé exactament-, i els altres petits estats -que són Mònaco, Liechtenstein i San Marino- no ens consta que tampoc hagin signat ni rubricat cap dels seus acords. Per tant, estem en el mateix punt de negociació que estan els altres petits països. Sí que és veritat que els països de la comunitat hauran d'integrar a la seva legislació la directiva en pocs mesos, nosaltres en aquest extrem no és el que ens informa la comunitat i esperem, doncs, que la reunió del 21 de novembre ens pugui donar respostes a la reunió del dia 17 de juliol i que puguem avançar també amb els altres acords.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

A veure, Sra. ministra, a part de què constato que no se m'ha contestat, primer actes no, resums sí, no és ben bé el mateix.

De la trobada amb el Cristòbal Montoro no se'ns en va informar, ens en vam assabentar llegint la premsa del contingut d'aquesta trobada, i del que deia o deixava de dir el ministre Montoro ho vam llegir als diaris.

Notificació de resposta rebuda el 3 de novembre, si ho he entès bé, de la posició del que es va dir el 17 de juliol, avui és dia... és el dia que és, per tant hem d'entendre que fa quinze dies que el Govern disposa d'aquesta notificació de resposta, i aquí a Casa de la Vall, almenys en aquest costat de la Sala no hem vist cap mena d'informació.

Aquesta és la situació. Si en un tema com aquest, en el qual repetidament se'ns ha dit que es volia informar al conjunt del Consell General i de tractar la qüestió com el que és, que és un tema important i transcendental pel futur, no només del sector financer andorrà sinó del conjunt del país, se'ns diu que el 3 de novembre ha arribat una notificació de resposta i no se'ns diu el que diu. Sí se'ns reconeix que efectivament aquesta setmana hi ha unes reunions, de les quals insisteixo ens hem assabentat des de fora d'aquest hemicicle, i se'ns reconeix ara perquè ho hem dit. Hem d'entendre que no se'ns explica quina és la posició concreta del Govern, i en l'exercici del dret de control, els grups parlamentaris, en tot cas el nostre, tenim el dret i l'obligació de demanar què és el que defensa el Govern a Brussel·les en aquesta matèria, no? I jo he preguntat una cosa, i no se m'ha contestat, és a dir, jo he preguntat si s'havia acceptat aquesta directiva i en quins termes, i se m'ha contestat el que fa dies que es diu, és a dir que estem parlant de l'acord de l'euro, i no era de l'acord de l'euro el que preguntàvem nosaltres.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica teniu la paraula Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Mestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només un detall.

Verificaré que la carta hagi sortit del Govern, però jo tinc la carta de sortida del meu ministeri en què s'informava que el 8 d'octubre tindríem la reunió a Hisenda. Potser aquesta carta no va arribar, no ho sé, ho lamento però ja ho verificarem.

I després, per continuar...

El Sr. síndic general:

Sí, espereu Sra. ministra.

Sr. Bartumeu en quin sentit voldríeu intervenir?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Per precisar això perquè no sortim sobre d'un mal entès, si hem permeteu... jo, m'he explicat malament: he dit que no se'ns havia informat del contingut. Efectivament, a la nostra oficina parlamentària a quarts de sis de la tarda -no ho he portat però li puc facilitar l'hora- va arribar el mateix dia que vostès estaven reunits a Madrid, ens va arribar a quarts de sis de la tarda una carta en la qual se'ns informava teòricament de què vostès havien d'anar a Madrid, això sí que ho vaig rebre.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra podeu continuar.

Sí, si us plau Sra. ministra, per claredat...

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

És una qüestió que li plantejo ara en aquest moment però que evidentment serà vostè que ho haurà de dir, que ho considero una qüestió d'interpretació del Reglament; no em correspon a mi. Per tant, jo li demano que ens ho interpreti com vostè ho consideri oportú. Entre l'article 60 i el 66 hi ha, per a mi, no una contradicció sinó una interpretació que fins ara es fa d'una manera, i jo no la comparteixo -per això no em correspon a mi de dir-ho. L'article 60 diu: "els consellers generals, el cap de Govern i els ministres, no poden ésser interromputs mentre realitzen les intervencions orals. Només el síndic general té la facultat de fer-ho per avisar a l'intervinent que ha consumit el temps, per retirar la paraula o per cridar l'ordre. Els consellers generals seran cridats a atènyer-se." No es tracta d'això. El 66 diu, en canvi: "En qualsevol moment del debat, un conseller general pot demanar al síndic general l'observança del Reglament i haurà d'invocar amb precisió l'article que reclama."

Demano que s'interpreti, si en qualsevol moment del debat, vol dir interrompent -és a dir saltant-se l'article 60-, o si esperar quan s'acaba la intervenció del ministre, en aquest cas, es pot demanar una demanda d'ordre al Sr. síndic el qual ha de pronunciar-se.

El Sr. síndic general:

A veure, Sr. cap de Govern, justament jo el que he fet és que el Sr. Bartumeu ha demanat la paraula i li he posat la pregunta per veure quina intervenció volia fer. Ha fet una intervenció en el sentit de clarificar el que havia dit abans. També hi ha un altre article que diu que el síndic té la facultat d'ordenar el debat tal com ho entén i és el que exactament he fet per clarificar les intervencions i, doncs, no veig que hi hagi absolutament cap problema.

En aquest cas, el Sr. Bartumeu ha fet aquesta precisió, torna a tenir la paraula el Govern, doncs, per contestar.

Sr. Bartumeu?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Ara sí que invoco l'article 66, Sr. síndic, perquè efectivament com vós molt bé acabeu de dir el 67 diu: "En qualsevol cas, el síndic general té plenes facultats per a l'ordenació del debat". A mi m'ha semblat que en l'exercici de les facultats que té el Sr. síndic m'ha donat la paraula i era una qüestió que no era cap interrupció sinó que era una precisió.

El que és evident... abans s'ha dit: "Segurament en cap parlament del món es discuteix sobre esmenes i propostes i projectes."... el que en cap parlament del món s'ha vist -i avui s'ha vist aquí- és que un cap de Govern li vulgui explicar al president del Parlament com ha de portar els debats. Això avui sortirà als anals dels parlaments europeus i, en tot cas, consti que hi ha la més ferma protesta del grup Parlamentari Socialdemòcrata sobre aquesta intromissió del cap de Govern en la gestió i la policia de la sessió.

El Sr. síndic general:

En tot cas continuaré portant els debats, tal com diu el Reglament, tal com ho permet, doncs, el Reglament, i si així ho he entès que es pogués fer una intervenció i que aquesta intervenció era per una precisió, doncs, continuaré fent-ho així, si ho entenc que ha de ser així.

Sra. ministra de Finances?...

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

En aquest cas per al·lusions, Sr. síndic.

Per al·lusió al Sr. Bartumeu.

Jo, en cap moment... -com altres vegades ha passat aquí-, en cap moment he volgut dir al Sr. síndic el que ha de fer. Jo he dit la meva opinió sobre un reglament que també ens concerneix a nosaltres, perquè estem en aquesta Sala sotmesos al mateix reglament que tots vosaltres.

Entenc per la seva decisió i pel que vostè diu que seguirà aplicant, que es pot interrompre la paraula d'una persona d'aquesta Sala per demanar al Sr. síndic una qüestió d'ordre sobre el que sembli oportú. És així com s'interpreta i ho acato com és natural.

El Sr. síndic general:

És que, Sr. cap de Govern, no és cap conseller que ha fet la interrupció, sóc jo mateix, i el Reglament em faculta per interrompre a un conseller general o a un membre del Govern quan jo ho cregui convenient i és el que, doncs, he fet en aquest cas.

Sra. ministra de Finances si vol continuar amb la seva intervenció de la dúplica?

La Sra. Mireia Maestre:

Bé, per continuar... a veure si puc retrobar el fil del que estava dient...

A veure, per contestar clarament al Sr. Bartumeu, em sembla que ho he dit entre línies però potser no ho he dit prou bé, és que no hem acceptat la directiva sobre la fiscalitat de l'estalvi per aplicar-la a Andorra, no hem tancat cap acord i encara estem treballant i per això hi haurà aquesta reunió tècnica a Brussel·les el dia 21.

A veure el que puc fer és excusar-me del retràs de no haver informat a les comissions, com he anat fent cada vegada, de què el dia 21 hi havia aquesta reunió, i aquesta és la part que sí que és meva, però per la resta, doncs, em sembla que els consellers generals han tingut tota la informació relativa a aquesta negociació, i faltaria, com he dit al principi de tot, que ho he dit que faltava el resum de la reunió amb el Sr. Montoro que intentaré fer arribar tant aviat com pugui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

No, únicament la repregunta és: quan creu la ministra que ens podrà enviar aquest document que jo m'he apuntat aquí, que qualificava de notificació de resposta, de 3 de novembre, en relació a la reunió del 17 de juliol amb el comissari Bolkenstein?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Doncs, aquesta notificació els hi podrem fer arribar properament.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Cap altra repregunta?

Per tant, doncs, acabades les preguntes de l'ordre del dia d'avui, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.00h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 18 de novembre del 2003

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2003, relativa **als criteris que segueix STA en relació als serveis complementaris**, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 1174-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de novembre del 2003, relativa **a les analítiques de dioxines i furans en mostres de cendres i escòries**, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 1175-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 d'octubre del 2003, relativa **a la creació d'un "Centre de Recerca d'Afers Exteriors"**, (Reg. Núm. 961-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **a la situació de retard d'Andorra pel que fa a les noves tecnologies detectada en l'informe de l'ONU**, (Reg. Núm. 1130-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **a la instal·lació de les antenes de telefonia al nou edifici del Servei de Telecomunicacions a Santa Coloma situat al davant del Col·legi Janer i prop de l'Escola Andorrana**, (Reg. Núm. 1131-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **a la Representació Permanent davant les Nacions Unides**, (Reg. Núm. 1134-A).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **a les declaracions del ministre portaveu sobre la incineració de residus**, (Reg. Núm. 1135-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **a la responsabilitat de l'administració pública derivada de les autoritzacions de l'edifici Els Vilars I d'Escaldes-Engordany**, (Reg. Núm. 1136-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **a l'avantprojecte de reglament de transport sanitari terrestre**, (Reg. Núm. 1137-A).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **al resultat de la negociació pel que fa a l'obligatorietat del català, a l'estatut del personal andorrà del sistema espanyol, i al caràcter públic de l'escola espanyola a Andorra**, (Reg. Núm. 1138-A).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de novembre del 2003, relativa **als acords amb la Unió Europea a l'entorn de la fiscalitat dels rendiments del capital dipositat a les entitats andorranes**, (Reg. Núm. 1139-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877